

Šentjurske NOVICE

www.Sentjur.info

šentjurski lokalni časopis

letnik XV, št. 11

9. julij 2008

cena: 1,25 €

- NA OBČINI SE KUHA VROČA JUHA

- ODBOR ZA PRORAČUN:

Je bila provokacija odobrena s strani vodstva Občine?

- TEŽAVNA UČNA LETA DOBJANSKE OBČINSKE OBLASTI

- NATALIJA P. FUCHS:

Dobjanski župan se bo moral še veliko naučiti

Osrednja knjižnica
Muzejski trg 1a

3000 Celje

Rebeka Dremelj z osnovnošolci

FOTO 5-er NOVO
Peter Zrnahar s.p.
Cesta Kozjanskega odreda 16, 3230 Šentjur
Telefon: 03/ 749 26 00, Gsm: 041 987 950
FOTOKOPIRANJE

Trgovina in storitve d.o.o.

**BLAGOVNICA ŠENTJUR
SAMOPOSTREŽBA**

Mestni trg 4, Šentjur, Tel.: 03 747 14 38

MARKET PLANINA

Planina 35, Planina, Tel.: 03 748 10 00

MARKET PONIKVA

Ponikva 31, Ponikva, Tel.: 03 748 20 00

MARKET DRAMLJE

Laze 12, Dramlje, Tel.: 03 747 34 80

ŽELEZNINA

Mestni trg 3, Šentjur, Tel.: 03 747 14 68

**BLAGOVNICA ŠENTJUR
PAPIRNICA**

Mestni trg 4, Šentjur, Tel.: 03 747 14 74

P.E. ŽELEZNINA ŠENTJUR

od 1.7. do 31.7. AKCIJA!

Resevna d.d., Mestni trg 3, 3230 Šentjur, Tel.: 03 747 14 11, Faks: 03 747 14 13, www.resevna.si

tel.: 03 747 23 50

JAGER

TRGOVINE

 PE Supermarket
JAGER
 Šentjur
www.trgovinejager.com
vedno poceni

 V projektu VEDNO POCENI boste
 našli več kot 500 izdelkov, ki smo
 jim ceno znižali na daljši rok.

 Visokotlačni čistilec BLUE CLEAN 240,
 moč 1,5 kW, pretok vode 360 l na uro,
 pritisk 120 bar, temperatura vode do
 50 stopinj, kovinska glava, teža 8,7 kg

79,90 €
 19.147,24 sit

 Tempel,
 1,5L

0,35 €
 83,87 sit

 Olje
 Bimal,
 2L

2,19 €
 924,81 sit

 Domače
 vino Jager,
 1L

1,12 €
 268,40 sit

 Voda
 Costella
 z okusi,
 0,5L

0,43 €
 103,05 sit

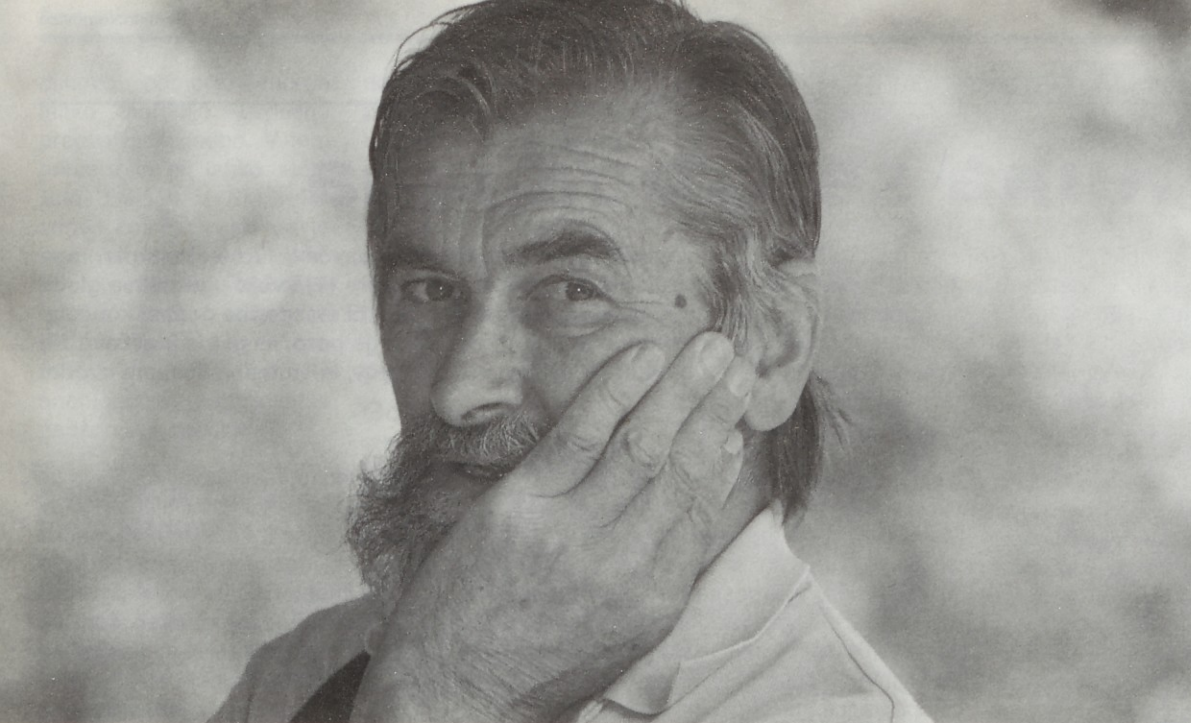
 Črni kruh Jager -
 hleb, 0,5kg

0,89 €
 213,28 sit

 Kava Barcaffe,
 100g, križno dno

0,79 €
 189,32 sit

Jagros d.o.o., Laše 1b, 3241 Podplat. Ponudba velja do konca julija oz. do prodaje akcijskih zalog. Za možne napake v tisku se opravičujemo.

Šentjurska »Čista lopata«

Naša domača zgodba okrog izginulih dokumentov o občinski investiciji v nekdanjo Čretnikovo hišo v Zg. trgu na rahlo spominja na Čisto lopato, na znano afero naših največjih gradbenih firm na državni ravni. Seveda s to razliko, da ima šentjurska Čista lopata bolj amaterski značaj in se vanjo še niso vmešali represivni organi. Vsaj znanega ni nič kaj takega. Občinska kazenska ovadba zoper neznane storilce seveda ne šteje, kajti gre več ali manj za formalno pokrivanje šlamparije. Morda pa tudi za znano taktiko »Držite tatu!« Vse pa kaže, da podobno, kot je lov na tajkune odlična politična predvolilna tema, ima tudi šentjurska Čista lopata krasno tovrstno konotacijo. Pa čeprav so njen začetek, to je hudo neroden spor občinske uprave oziroma vsaj odgovorne občinske uradnice z Nadzornim odborom, sproducirali po nerodnosti »krivci« sami. Pa pravzaprav niti ne samo po nerodnosti, temveč zaradi posledic prevlade »vulgarne mentalitete, da je na Občini vse dovoljeno«, kot je odnose na Občini okarakteriziral Robert Polnar na seji Odbora za proračun. Odbor za proračun, ki ga vodi Marko Diaci (SMS), in ga ima po znanem županovem povolilnem političnem »preobratu« popolnoma v rokah opozicija (Diaci – SMS Vrečko – Desus, Zatler – SD, Cerkenik – NSi, Moškotevc – SLS, predstavnik SDS Senica pa se je distanciral

od svoje stranke), je seveda kot poklican, da to afero pripelje do »srečnega« konca. Pri čemer bo imel večinsko podporo ne le v Občinskem svetu (če bo afera sploh prišla do njega), temveč tudi pri volivcih, ki so seveda že zdavnaj opazili, da Občina funkcionira vsaj rahlo čudno. Zlasti je že dolgo na očeh CMC, ki se je uveljavil kot domala privilegirana občinska gradbena firma, kar je bilo že samo po sebi sumljivo, ko pa so ljudje opažali CMC-jeve ekipe tudi na zasebnem županovem gradbišču in na gradbiščih še nekaterih visokih občinskih uslužbencev. In sedaj kot ocvirek še ta težava z izginulimi dokumenti, in to ravno pri »pravih« ljudeh in »pravi« firmi. Pa še v vročem predvolilnem času. Ni kaj, zadeva je morala eksplodirati. Čeprav na koncu zelo verjetno ne bo omembe vrednega izplena. Do državnozborskih volitev, ki so ta hip najbolj zanimive, ni več veliko časa, šentjurska opozicija vključno z Diacijevim Odborom za proračun nima v rokah ničesar, Računskega sodišča ali kriminalistov tudi nihče ni poklical. Še dodatno je težava, ker je prva akterka afere Marija Budiša članica na Občini vladajoče SDS in se zna zgoditi, da jo bo užaljenost lepega dne iznenada minila ali pa jo bo začel »zapuščati spomin«. Da o tem, da predsednik NO Igor Gobec iz LDS (ki je uradno še vedno v županovi koaliciji) na osnovi svojega osebnega prepričanja neupravičeno zapira medijem vrata na seje NO, torej zapira informacije, niti ne govorim. Skratka, šentjurska Čista lopata je na bolj trhlen štilu.

Vse pa kaže, da podobno, kot je lov na tajkune odlična politična predvolilna tema, ima tudi šentjurska Čista lopata krasno tovrstno konotacijo.

Naslednja števila
ŠN izide
13. avgusta 2008

Franc Kovač

Štirinajstdnevnik
Šentjurske novice izdaja:
Šentjurske novice, d.o.o.,
Dušana Kvedra 11, Šentjur
Glavna in odgovorna urednica:
Eva Kovač
Lektoriranje:
Eva Kovač
Postavitev in oblikovanje:
Jure Godler
Naslovnica:
foto Franc Kovač

Tisk:
Tiskarna Petrič, Slovenske Konjice
8,5% DDV je vračunan v ceno
Naslov uredništva:
Dušana Kvedra 11, pp 43, 3230 Šentjur

Telefon:
03 574 15 00
E-pošta:
sentjurske.novice@siol.net

Transakcijski račun:
06000-0105036264

Naklada:
1000 kom

Naslednja številka:
12. avgust 2008

Časopis je vpisan v evidenco
javnih glasil, ki jo vodi Urad za informiranje,
pod zaporedno številko 1056.

Kuha se vroča juha

Afera okrog nadzora občinskih financ oziroma izginulih ključnih investicijskih dokumentih o Ipavčevi 17 se ni umirila, toda bo očitno počakala do jeseni. Nadzorni odbor se je sicer sestel, poslal občinski upravi nekatere (?) svoje ugotovitve glede zaključnih računov za leti 2006 in 2007 in delno poročilo o sporni investiciji v Zg. trgu, in tu naj bi se zgodba počasi končala. Javnost ni bila seznanjena niti s sejo nadzornega odbora niti nima dostopa do njihovega delnega poročila glede Ipavčeve 17. O tem, kako daleč je razčiščevanje z izginulimi dokumenti, lahko ugibamo le na osnovi podatkov, ki smo jih slišali na izredni seji Odbora za proračun in občinsko premoženje.

Investicija na Ipavčevi 17

Gre za obnovo nekdanje Čretnikovove stavbe v Zg. trgu, ki jo je odkupila Občina, v njej pa so sedaj muzej Rifnik, Turistična informativna pisarna, prostori Razvojne agencije Kozjansko (RAKO) in Center za usposabljanje. Dela so se izvajala v letu 2007 in so bila skupaj vredna okrog 600.000 €. Ne glede na to, da so bila znatna sredstva pridobljena iz evropskega projekta Razvoj za razvoj, gre za relativno pomembno občinsko investicijo. Kot vse kaže, so dela izvajali podizvajalci firme Ceste mostovi Celje d.d. (CMC), ki ima tudi sicer skoraj primat nad večino občinskih gradbenih izvedb.

Kateri dokumenti so izginili?

Neuradno smo slišali, da gre za štiri dokumente, ki so med seboj logično povezani oziroma soodvisni. Vsi se nanašajo na Ipavčevo 17. Gre pa za naslednje dokumente:

- Aneks k pogodbi z Ateljem Neapolis iz Novega mesta glede »Projektiranja projektne dokumentacije« za Ipavčevo 17
- Povabilo k oddaji ponudbe, naslovljeno na CMC
- Ponudba CMC
- Pogodba s CMC

Kdaj so dokumenti izginili?

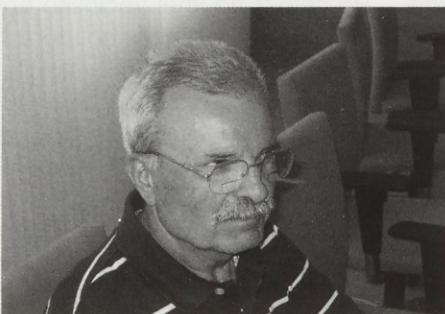
Nesporno se je to zgodilo med 17. in 18. aprilom 2008. Dne 17. aprila sta jih člana Nadzornega odbora Rudi Gajšek in mag. Marija Budiša še videla, jih pregledovala, jih po njunih izjavah pustila v mapah na mizi sicer zaklenjene sobe, naslednjega dne pa je vodja službe za komunalo in investicije Erika Kosi ugotovila njihovo izginotje, napisala zapisnik in obvestila direktorja uprave Palčnika.

Kdo je lahko dokumente odtujil?

V zapisniku s »kriznega« sestanka z

dne 21. aprila med direktorjem občinske uprave Palčnikom, Kosijevo, Ljubejevo in Močnikovo na »občinski« strani, in mag. Budiševu, Gajškom in predsednikom NO Gobcem na drugi, gospa Kosi zagotavlja, da je bila pisarna zaklenjena takoj po odhodu Budiševe in Gajška in da vanjo po njunem odhodu zagotovo ni imel vstopa nihče. Iz tega nesporno izhaja, da je Kosijeva posredno obdoločila kraje dokumentov oba nadzornika. Vse pa kaže, da je Kosijeva očitno imela ključne omenjene pisarne in je teoretično lahko vanjo vstopila, če že ne med delovnim časom, kot naj bi potrjevale sodelavke iz sosednje pisarne, pa kasneje.

Rudi Gajšek je imel nekatere dokumente doma

Dejstvo je, da je član NO Rudi Gajšek na tem »kriznem« sestanku priznal, da je pomotoma vzel s seboj domov tri druge dokumente, ki se tudi nanašajo na Ipavčevo 17 in CMC, in jih je pred priči vrnil. Zagotovil je, da je šlo izključno za pomoto in da je povsem izključeno, da bi izginule dokumente, ki jih je osebno videl na mizi ob odhodu domov, on pomotoma ali namerno kje založil.

To dejstvo je bilo verjetno tudi krivo, da iz zapisnika s »kriznega« sestanka, ki pa mu Budiševa ugovarja, da ni zapisan realno, veje sum, da sta krivca Gajšek in Budiševa. To je v svoji izjavi za ŠN potrdila tudi Budiševa, ki je ostro protestirala, ker

so ju na sestanku »zasliševali«.

Na to, da sta prva osumljenca prav Budiševa in Gajšek, kaže tudi kazenska ovadba zoper neznane storilce, ki jo je 24. aprila v imenu Občine podal odvetnik Andrej Hostnik. V njej namreč sodišču poimensko predlaga zaslišanje le Gajška in Budiševe.

Zakaj je NO prekinil nadzor investicije na Ipavčevi 17?

Poskus odgovora na to vprašanje pa je že bolj delikaten. Po izjavi Budiševe brez dvoma predvsem zato, ker je bila Erika Kosi nekooperativna z nadzornikom, ju podcenjevala, celo žalila (Budiševa je omenjala tudi tožbo zaradi razžalitve časti), in pa zato, ker je direktor občinske uprave Palčnik očitno bolj verjel Kosijevi kot nadzornikom. Lahko bi tudi domnevali, da s svojim »neukrepanjem« ni zagotovil pogojev za nadaljevanje nadzora.

Zakaj so dokumenti izginili?

Vsebina spornih dokumentov ni znana, zato o vzrokih za izginotje lahko sklepamo le posredno. Iz zahteve za nadzorni pregled investicije na Ipavčevi 17, ki jo je podal Odbor za proračun in finance, izhaja, da je bilo za njih sumljivo predvsem razbijanje investicije na manjše sklope. Namesto enega celovitega javnega razpisa naj bi občinska uprava iz neznanih razlogov »ustvarila« vsaj sedem projektov, v vrednosti pod 96.000 €, ki jih je lahko oddala v izvedbo po sistemu zbiranja ponudb. Zadeva je bila že na daleč sumljiva, kajti logično se zdi, da je cena enega večjega posla vedno ugodnejša od štirih manjših. Ki pa jih je vse pridobil CMC.

Komu lahko koristijo izginuli dokumenti?

Teoretično predvsem opoziciji, ki bi z

Ploštajnerjeva bo še pomagala

Medtem, ko je kot vršilka dolžnosti nove direktorice Razvojne agencije Kozjansko stolček zasedla magistra Andreja Smolej, se je dosedanja direktorica, ki ji za njeno štiriletno vodenje te organizacije pripisujejo same visoke ocene, poslovila od

sodelavcev in županov z območja na katerem je sodelovala pri številnih projektih.

Poklicne dolžnosti bo odslej opravljala v Službi Vlade Republike Slovenije za lokalno samoupravo in regionalno politiko, ki je s sedežem v Ljubljani precej bližje Domžalam, kjer živi, vendar naj bi kljub temu ostala v

aktivnem stiku z okoljem, iz katerega izvira.

Skupščina delničarjev Avta Celje d.d.

V torek 24. junija 2008 je bila v delniški družbi Avto Celje 14. redna skupščina delničarjev, ki jim je direktor družbe Jože Fidler predstavil letno poročilo s

njihovo pomočjo morda lahko naredila uspešno predvolilno zgodbo. V tem primeru bi bil lahko »tat« Rudi Gajšek iz SMS. Po zdravi kmečki logiki pa je izginotje dokumentov lahko le v interesu občinske uprave, ki poskuša bodisi nekaj prikriti ali pa vsaj z napadom na NO onemogočiti nadaljevanje nadzornega pregleda.

Kako se bo končala afera »Izginuli dokumenti«?

Predvidevam, da »tatu« in dokumentov nikoli ne bodo našli. Prva akterka tega zapleta Marija Budiša, ki je že sedaj v jeku afere odšla na nekaj tedenski dopust – lahko domnevam, da tudi zaradi takšnih in drugačnih pritiskov, menda tudi s strani podžupana Koržeta in SDS – se bo polagoma utrudila, ali pa se vsaj ustrezno »ohladila«. Njene možnosti v tem primeru so šibke, četudi ima morda prav. V spopadu s »trideset-glavim zmajem« občinske uprave, za katero nedvomno stoji trenutno šentjurska najmočnejša stranka SDS, vključno s svojim poslanskim kandidatom županom Tislom, bo zelo težko ostala na nogah. Še zlasti zato, ker se LDS in podžupan Artnak, ki bi edina lahko v to zadevo meritorno posegla, delata, kot da se ju afera z izginulimi dokumenti skoraj ne dotika.

Disciplinski postopek zoper Eriko Kosi, ki ga zahteva Budiševa, bi utegnil afero postaviti na povsem druge temelje in pokazati tudi na morebitne »kriminalne« povezave znotraj občinske uprave. Enako indikativna bi bila seveda tudi opustitev disciplinskega ukrepanja proti njej zaradi

do nadzornikov nesporno neprofesionalnega odnosa. Kazala bi namreč na to, kar je bilo na Diacijevem odboru že rečeno, da je tako ravnala v soglasju s svojimi predpostavljanimi. Kar bi bilo za občinsko politiko že blizu katastrofe.

Predsednik NO g. Gobec:

»Lahko le rečem, da se je NO sestal na neformalnem sestanku, se seznanil z dogajanjem v zvezi z izginulimi dokumenti in se strinjal s predlogom gospe Budiša, da se nadzor nad investicijo na Ipavčevi 17 prekine. Do predloga gospe Budiša glede disciplinskega postopka zoper Eriko Kosi se nismo opredelili. Naše ugotovitve smo predali občinski upravi in dokler nanje ne odgovorijo, bi bilo nekorektno, če bi jih dajali v javnost. Smo pa pregledali zaključne račune za leti 2006 in 2007 in jih ocenili kot primerne za sprejem na občinskem svetu. Težko rečem, kdaj bo NO nadaljeval s svojim delom, odvisno je od dopustov, občinske uprave ... Vsekakor bo imel NO na to temo še resno sejo, potem pa bomo o svojih ugotovitvah obvestili javnost. Ne, na seje NO medijev ne vabimo, ker navzočnost javnosti ne vpliva dobro na konstruktivnost odbora.«

F.K.

IZREDNA SEJA ODBORA ZA PRORAČUN

Je bila provokacija odobrena s strani vodstva Občine?

Izredna seja je bila v ponedeljek, 30. junija, žal pa brez prvih akterjev afere: Marije Budiša, Erike Kosi in župana Tisla, ki so si privoščili dopust. Smo pa v živo lahko poslušali previdne komentarje predsednika NO Igorja Gobca in nadzornika Rudija Gajška in pojasnila direktorja občinske uprave. Soglasno mnenje odbora je bilo, da je odnos občinske uprave do nadzornikov »nezaslišan, neprofesionalen in nedopusten«.

O samem predmetu nadzora, torej o vsebini izginulih dokumentov, nismo slišali nič novega, ker je predsednik NO Gobec kljub Diacijevi ugotovitvi, da ne gre za zaupno zadevo, ki bi bila zakonsko varovana, vztrajal, da pred proučitvijo odzivnega poročila občinske uprave ne bo dajal izjav. Povedal je samo, da pri izginulih dokumentih ne gre za sporno samo vsebino, temveč za procesne napake, ki dovoljujejo sklepati, da postopek javnega naročila ni bil regularno speljan. Rudi Gajšek je podrobneje pojasnil dogajanje na Občini, o katerem smo izčrpno pisali že v prejšnji številki ŠN, in med drugim zahteval, da se na tožilstvo dostavijo vsi drugi dokumenti, tudi pripombe na zapisnike, in zagotovi pravno varstvo nadzornikov.

V dokaj izčrpni razpravi, v kateri je občinska stališča obrazložil in

zagovarjal Jože Palčnik, so Diaci, Polnar in deloma tudi Vrečko ugotavljali, da je občinsko vodstvo ravnalo z NO kot s sovražniki, da je bila afera z izginulimi dokumenti verjetno podprta s strani občinskega vodstva, o čemer nedvomno priča tudi dejstvo, da zoper nedopustno ravnanje občinske uradnice Kosijeve vodstvo občine ni ukrepalo, vse aktivnosti v tej povezavi pa tečejo zelo ležerno. Odbor za proračun in finance je dal Nadzornemu odboru polno podporo, zahteval, da se nadzor Ipavčeve 17 dokonča, zahteval od župana, da ta pregled omogoči, izrazil oster protest, ker z afero ni bil seznanjen Občinski svet, podprl pa je tudi zahtevo po pravnem varstvu nadzornikov in dostavi vseh dokumentov na tožilstvo.

FK

pozitivnim mnenjem revizorja za leto 2007 in poudaril, da je Avto Celje d.d. poslovno leto 2007 uspešno zaključilo s 555.055 EUR dobička v celotnem poslovnem izidu pred obdavčitvijo oz. 419.510 EUR dobička v čistem poslovnem izidu.

Potrtili so, da bo bilančni dobiček ostal nerazporejen ter v nov mandat izvolili

člane nadzornega sveta; ponovno sta bila izvoljena Darko Zupanc kot predsednik in Branko Šibakovski, novi predstavnik delavcev je postal Marjan Dobršek.

Tudi Šentjur pomagal pri predaji predsedovanja EU

Ob zaključku predsedovanja Slovenije

Evropski uniji in sočasni predaji polletnega vodstva Franciji so v atriju mestne hiše v Ljubljani odprli razstavo francosko-slovenskega prijateljstva z naslovom »Mostovi prijateljstva«, na kateri je predstavljeno tudi prijateljsko sodelovanje občin Šentjur in Saint Florent sur Cher.

Neizpuščeno

Težavna učna leta dobjanske občinske oblasti

Čeprav teče dobjanski občini in njenemu županu Salobirju že tretji mandat (slednjemu na kakšni dva desetletji podlage), se je zanj prava učna doba lokalne demokracije začela šele s tem mandatom, ko je prej tako rekoč absolutna županova koalicija končno dobila resnejšo opozicijsko alternativo. In še dodatno: opozicijska občinska svetnika Natalija Plemenitaš Fuchs (NPF) in Drago Čadej (DČ) sta izjemno neugodna nasprotnika oziroma sogovornika. O čem so se dobjanski občinski svetniki pričekali, pa tako ali tako lahko le ugibam, kajti materialov za svoje seanse medijem ne zaupajo.

Rebalans ali županova volja?

12. seja OS Dobje je imela na dnevnem redu kar 16 točk in je trajala prav gotovo do 23. ure (sam sem obupal ob 22. uri pri 11. točki), toda z izjemo sprejemanja Zaključnega računa proračuna za leto 2007 se na njej ni zgodilo nič posebno pomembnega. Tako kot je običajno v Šentjurgu, so proračunske debate tudi za dobjanske svetnike očitno pretežka materija: večina je bila modro tiho, oba opozicionalca pa sta se obešala na več ali manj obrobne podrobnosti. Besedni dvoboji so tekli skoraj izključno med DČ in NPF na eni strani ter šefico občinske administracije Andrejo na drugi strani. (Ekonomistki Andreji nekateri svetniki »ljubkovalno« pravijo kar »Lex specialis«, ampak po krivici, ker je za dobjansko občino očitno kar Lex generalis). Dokler DČ ni opazil, da nekatere postavke iz proračuna 2007 sploh niso bile realizirane, druge pa so prekoračene tudi do 50.000 €, in je začel očitati županu, da je odločno prekoračil svoja pooblastila. Potem je kakšno uro trajala debata, ali je bil župan dolžan predlagati rebalans ali ne. Cincali so sem in tja, ugibali na obe strani, toda celo Andreja, ki je sicer imela vedno pri roki občinske akte, se ni spomnila, da bi pogledali, kako imajo te zadeve zapisane v Odloku o proračunu. Nazadnje se je župan Salobir le modro odločil, da bo

najbolje, če o problemu rebalansa in zaključnega računa odloči kar njegov »glasovalni stroj«. In je odločil tako kot običajno: 4 : 3 za.

Zaključni račun je še prej v imenu Nadzornega odbora »blagoslovil« njegov predsednik Klemen Žibret. Če sem ga prav razumel, so nadzor opravili v stilu »kavice pri županu«.

Težavno imenovanje nadomestnega člana Odbora za kmetijstvo

Kaj se je zgodilo s prejšnjim članom, ni znano. Mandatna komisija Davida Salobirja je osvojila predlog podžupana Leskovška in DČ za Silvo Uduč, predlog NPF za Natalijo Gajšek pa zavrnila. Spet se je razvila predolga debata, ali naj OS glasuje samo o tem predlogu ali tudi o Nataliji Gajšek, ki da ima boljše strokovne reference. Pa še njeno soglasje za kandidaturo je prišlo po elektronski pošti. Da bo uspela Silva Uduč, pa je bilo tako jasno že od začetka.

Šolska vojna še traja

Na plano je »izbruhnila« kar pri dveh točkah dnevnega reda: pri razpravi o zahtevi NPF glede preteklih postopkov imenovanja članov sveta OŠ in pri imenovanju novih članov sveta. Glede prvega so naknadno ugotovili, da je bivši podžupan Kovačič lani v jeku »šolske vojne« nezakonito izgubil svoj mandat, glede imenovanja novih članov pa se je spet zakompliciralo. Prispelo je 6 predlogov: SDS (predsednica je Jožica Salobir) je predlagala svojo predsednico (Čadej ji je oponesel, da je smešno, da je predlagala sama sebe, namignil pa je tudi na znane anonimke), podžupan Leskovšek se je navdušil za »svojega« Ivana Tovornika, NPF za Božo

Žibret, DČ pa je predlagal kar tri (Brankota Uduča, Mateja Gračnerja in Matejo Žavski Bahč). Davidova mandatna komisija je ugotovila, da v tem primeru ni pristojna dati svojega predloga, in je uprizorila resne tajne volitve, vključno s pisnim potrjevanjem prevzetih glasovnic, skrinjico ... Izvoljeni so bili Branko Uduč (7 glasov), Jožica Salobir (4) in Ivan Tovornik (4).

Pri tem glasovanju je bilo lahko nenavadno Čadejevo ravnanje, še bolj pa soglasna izvolitev »njegovega« kandidata. Kar morda res pomeni, da se Čadej počasi približuje županovi koaliciji.

ZAŠILJENA

Podžupan Leskovšek ve, zakaj je Tovornik pravi za svet OŠ: **»Ne le profesorska, potrebna je tudi kmečka logika.«**

ZAŠILJENE

Drago Čadej (SD) ni zadovoljen z županovo proračunsko prakso: **»Delamo tako kot vsa leta do sedaj - po svoje. Najbolje je, da nas pokličete enkrat letno, da dvignemo roke. Ali pa še to ne.«**

Podžupan Leskovšek (SLS) ni pristaš Čadejeve rebalansne demokracije: **»Potem bi imeli sejo vsak teden.«**

Jožica Salobir (SDS) dobro ve, kje je Čadejeva šibka točka: **»Drago, ti tega že lani nisi razumel.«**

O »šolskih« točkah dnevnega reda, pismu Mateje Žavski Bahč (menda glede nadstandarda v 1. razredu) in o predlogu sistemizacije delovnih mest v vrtcu (predlog ravnatelja Freceta) sta razpravljala NPF (sistemizacija je nepopolna, vloga sindikata zapostavljena, ženski spol slovnično diskriminiran ...) in DČ (Pomeni količnik 4,6 štiri ali pet zaposlenih itd.). Na dnevnem redu so imeli še: občinska priznanja (Častni občan bo postal zdravnik Janez Šmid, priznanja dobijo občinska »šefica« Andreja Gradič, mizarstvo Grales in Ivanka Jazbec, zlato plaketo pa Teja Bezgovšek), določitev cen v vrtcu v času poletne odsotnosti otrok, sprejeli pa so tudi program športa v letu 2008.

Kljub častitljivim letom in tretjemu mandatu se bo naš župan moral še veliko naučiti

Natalija Plemenitaš Fuchs, 28-letna univ. dipl. politologinja, zaposlena na MORS, se je na dobjanski politični sceni pojavila na prejšnjih lokalnih volitvah kot nestrankarska županska kandidatka SMS. Župana Salobirja sicer ni uspela zrušiti, je pa postala najmlajša občinska svetnica na šentjurskem območju. Začasno biva v občini Šentjur, a komaj čaka, da se vrne v svoje Dobje.

Ste kar ostro in tudi neprijetno kritični do vaše občinske oblasti. Zakaj?

Se vam zdi? Povem, kar mislim, kot se za opozicijo spodobi, opozarjam na napake, na zakonske obligacije, sem pa najbrž res ena redkih, ki se ne zadovolji, da kritika ostane za štirimi stenami, temveč jo skušam približati širšemu krogu ljudi. Informiranje občanov in preglednost občinske politike sta tudi bili osrednji temi moje predvolilne kampanje. Ne nazadnje sem se prav zaradi tradicionalne dobjanske zaprtosti in oblastnih skrivalic odločila, da vstopim v politiko. V Dobju je pač tako, da so občani zadovoljni s skromnimi občinskimi dopisi, kratkimi vestičkami iz občine, ki se tu in tam pojavijo v kakšnem časopisu, pa še s kapljico rujnega na račun občine na kakšni veselici in to je vse. Dobjani od svoje oblasti več ne zahtevajo in ne pričakujejo. Takšna pasivnost seveda ne vodi naprej, k napredku. Poleg tega pri nas velja, da če nisi slepo vdan vladajočim, si njihov najhujši nasprotnik, jaz pa sebe ne vidim tako. Na stvari, ki mislim, da niso v redu, vztrajno opozarjam.

In dobršen del krivde za dobjansko zaprtost nosi aktualna občinska oblast?

V precejšnji meri zagotovo. Dobje obvladuje ekipa, ki si je ustvarila neke vrste politični monopol – čeprav o politiki v Dobju skoraj ne moremo govoriti – in ta politična otopenost se širi na druge sfere življenja. Ljudje so se tekom desetletij temu prilagodili, z manj intelektualnega napora se pač pride dlje. Jaz pa sem v svojem bistvu borec, zato kar ne morem razumeti, da znajo ljudje včasih le »jamrati«, ničesar pa ne ukrenejo. Prepričana sem, da se da z lastnim vložkom tudi stanje duha izboljšati. Žalostno se mi zdi, da so določene generacije Dobjank in Dobjanov dobesedno izključene iz vsakršnega udejstvovanja v Dobju. Izključili so se, ker niso imeli možnosti. Tudi med mladimi idejam prosto pot v kakšnem drugem kraju, ker zanje v Dobju prevelikokrat ni posluha. Eni se ne zavedajo, da je treba graditi na podmladku, ustvarjati naslednike.

Vsak monopol je v načelu koruptiven; gre v Dobju tudi za primere klientelizma, korupcije?

Govori in sliši se marsikaj, ampak o tem ne bi govorila na pamet. Rajne nekaj rečem o stanju duha v našem občinskem svetu. Poglejte samo glasovanje za predstavnike občine v svetu šole Dobje: znanje in kompetence pri nas ne pomenijo nič. Tako sta izpadla iz predlagane liste edina profesorja, oba zaposlena v izobraževalnih ustanovah, ki bi za OŠ Dobje lahko veliko naredila, izbrani pa so bili zvesti »našiči«. Tudi z liste Odbora za kmetijstvo je izpadla

najprimernejša kandidatka z mednarodnimi kmetijskimi izkušnjami. Naša oblast temelji na »kimavčkah« in tako bo, dokler bo imel župan »svojo« večino v Občinskem svetu in bo namesto argumentov odločal glasovalni stroj.

Torej obstaja t.i. Salobirjev klan?

Upam si trditi, da obstaja. Jedro je v Dobju, lovke pa so razpete daleč po vsej državi. Dovolj zgovorno je dejstvo, da v občinskem svetu sedita županova žena in županov nečak, kar je ob tako majhni občini in 7-članskem OS velik sorodstveni delež. »Zunanje« člane t.i. klana vežejo različni interesi; enim daje Občina vsakodnevnih kruh, drugi so na položajih v najvplivnejših društvih in podobno. Lahko si predstavljate, da je vpliv, če se na njem načrtno dela petdeset let, ogromen. Normalno, da potem za druge, ki pa morda imajo znanje, a niso »njihovi«, ni prostora.

Tudi strankarsko življenje v Dobju ima menda bolj malo skupnega z demokracijo?

O tem težko govorim, ker pač nisem zraven. Če bi sklepala na podlagi predlogov, ki jih na Občinski svet posredujejo stranke, sta najbolj dejavni SDS s predsednico Jožico Salobir in SLS s predsednikom Francem Leskovškom. Čudi me, zakaj svetnik Čadej ni pripeljal šentjurskega sedeža SD v Dobje. Toda javna tajna je, da so te stranke same sebi namen, skupinice nekaj ljudi z določenimi interesi, ki »delajo« dobjansko politiko. Nove kvalitete zaradi šibke kadrovske strukture v strankah pa ni mogoče pričakovati.

Je majhnost dobjanske občine prednost ali hendikep?

V pravem času so zainteresirani v Dobju našli zakonsko luknjo in ustanovili občino, vprašanje je, če zaradi osebnih interesov ali dobrobiti občanov. Danes to ne bi bilo več mogoče. Smo zelo omejeni, še na razpise za evropska sredstva se ne moremo prijaviti, ker imamo premajhen proračun. V prihodnosti vidim izhod v povezovanju, sami smo prešibki za resnejše projekte.

Kaj pa vaša občinska uprava?

Vse pohvale tistim, ki se na občinski upravi trudijo, brez njih Občina ne bi mogla funkcionirati. To sta trenutno višja svetovalka Andreja Gradič in Anita Kolar, ki je zaposlena za določen čas, še vedno pa nimamo direktorja občinske uprave. To, da je prejšnji tajnik Leskovšek zdaj poklicni župan, je pač bolj posledica znanih povezav in nekakšen izhod v sili, kot pa poteza, ki bi Občini dala nov zagon. Sicer pa zatrjujejo, da delo lepo teče naprej. Po starih tirnicah seveda.

Kaj te v Dobju še posebej jezi ali prizadene?

Težko prenašam samovoljo, prikrite igrice, škodoželjnost, pa to, da se dela še veliko po domače ... Na moj naslov je prva anonimna dopisnica prišla takoj za tem, ko sem javno povedala, da nameravam kandidirati za županja. Dobila sem tudi prikrite predloge, da naj odstopim, pa bodo podprli mojo sestro, ki je imela smolo, da je ravno v času volitev kandidirala za ravnateljico naše osnovne šole.

V Dobju imamo recimo že tako malo možnosti za zaposlitev, pa še tistih nekaj delovnih mest »zapravimo«.

Je »dobjanska šolska vojna končana«? Kako se je obnesel »uvoženi« ravnatelj Frece?

»Šolska vojna« še zdaleč ni končana in tudi ne bo, dokler bo nekaj vplivnih posameznikov od zunaj prefinjeno mešalo štrne na šoli. Kar nekaj sporov je še na sodiščih, pobudo glede nepravilnega imenovanja nadomestnih članov sveta OŠ, ki smo jo dali opozicijski svetniki, pa je Upravno sodišče zavrnilo, ker župan ni naredil vsega, kar bi moral. Imam občutek, da se bo naš župan, kljub častitljivim letom, še moral veliko naučiti. Ravnateljve vloge ne bom komentirala, ker bi to on vehementno zagotovo ocenil kot hudo pristransko.

V politiki očitno nameravaš ostati. Kakšni so tvoji načrti, kaj lahko narediš za Dobje in v kateri stranki vidiš svoje mesto?

V prihodnje se vidim v politiki. Mogoče ne zgolj na lokalni ravni. Mislim, da sem s političnim udejstvovanjem našla pravo pot zase. Strankarska obarvanost bo odvisna od ponudbe in povpraševanja. Zaenkrat se zaradi službe ne nameravam včlaniti v nobeno stranko, uživam podporo SMS. Upam, da se bom v naslednjih letih uspela dokazati, ljudem pokazati, da bom enkrat vredna njihovega zaupanja na volitvah. Eni cenijo moj trud, drugim se zdim pikolovska. Hvala bogu živimo v demokraciji, kjer je pluralnost mnenj dobrodošla. Za Dobjanke in Dobjane pa tako želim le najboljše.

FK

Šentjurski izidi pokrajinskega referenduma

Ce je kaj pravice na svetu, potem je regionalizacija Slovenije končana zgodba. Udeležba na pokrajinskem referendumu je bila tudi na Šentjurskem katastrofalna. Le 1365 volivcev od 15.872 je prišlo na volišča, to pomeni samo 8,6-odstotno udeležbo in nesporno znamenje, da pokrajine državljanom »dol visijo«. Pa čeprav je za našo celjsko pokrajino glasovalo 65,43% volivcev. »Nasilna« regionalizacija utegne biti Janšev »pogreb« na jesenskih državnoborskih volitvah.

Občina Dobje

Od 875 volivcev jih je glasovalo 144 (16,5%), od tega jih je bilo 105 (73,9%) za Celjsko pokrajino.

V Slatini je prišlo na volišča le 7,8% volivcev, ki pa so pokrajino izglasovali s 86,7% glasov za. V KD Dobje so bili še bolj pridni: udeležba 11,4%, za 87,7%. V Lažišah je 14 volivcev (9,5-odstotna udeležba) izglasovalo referendum s 78,6%. Referendum so rešili predčasni volivci (46), ki pa so bili večinsko proti pokrajini (53,3% proti), in pa volivci po pošti (11), ki pa so bili nasprotno 91-odstotno za pokrajine.

Zanimivo je, da je dobjansko navdušenje nad celjsko pokrajino pravzaprav izjemno. Ne le, da je njihov odstotek za najvišji v Celjski pokrajini, če izvzamemo koroške občine, ki so »ponorele« za svojo pokrajino, so v sami špici tudi na državnih ravni. Zdaj se samo postavlja vprašanje, če se Dobjani morda le ne počutijo rahlo osamljene v svoji mini občini in zato hrepenijo po mogočnejšem zaščitniku v Celju?

Skratka, iz referendumskih števil je nemogoče sklepati na kar koli drugega, kot da Dobjanov pokrajinske igrice vendarle pretirano ne vznemirjajo.

Občina Šentjur – volilna udeležba 8,6-odstotna

Udeležba po voliščih

Sedem najbolj »pridnih« volišč:

1. GS Slivnica	28 %
2. GD Bukovje	24 %
3. Razbor	21,2 %
4. Marija Dobje	18,9 %
5. Osrednek	16 %
6. D. gora	15,2 %
7. Šentvid	14 %

Sedem najslabše obiskanih volišč:

1. Paridol	2,5 %
2. Vrbno	4,8 %
3. Blagovna	5,2 %
4. Voduce	5,5 %
5. Šentjur, M. trg	5,8 %
6. OŠ Hruševce	5,8 %
7. Šentjur GD	6,6 %

Rezultati

Sedem naj volišč za:

1. Plan. vas	91,7 %
2. D. gora	91,2 %
3. Lutrije	88,1 %
4. Žegar	78,3 %
5. KS Planina	77%
6. M. Dobje	76,7 %
7. Blagovna	74,3 %

Sedem naj volišč proti:

1. Loke	66,7 %
2. Voduce	62,5 %
3. Javorje	62,5 %
4. Bukovje	60,6 %
5. Paridol	60 %
6. Šentjur M. trg	47,7%
7. Hotunje	48,8 %

Komentar:

Rezultati so tako heterogeni, da je iz njih praktično nemogoče potegniti kakršne koli zakonitosti. Dve sosednji volišči, torej isto okolje, domala isti ljudje, izidi pa diametralno nasprotni. Na primer Planinska vas in Loke. Eden od krivcev pa je gotovo tudi slaba udeležba. Same udeležbe skoraj ni kaj komentirati. Po odstotku udeležbe smo kar v rangu sosednjih »kmečkih« občin (Šmarje 9,3%, Laško 10,2%, Štore 9,4%, Kozje 9,9%). Tako kot običajno so bila najbolj obiskana mala podeželska volišča, kjer se šentjurske volitve nikoli niti ne dobivajo niti izgubljajo. Ljudje se poznajo med seboj in gredo na volišča včasih zgolj tudi iz neakčne solidarnosti do volilne komisije. Primerjava z udeležbo na drugih volitvah (lokalne, državno zbornske) ne kaže posebne soodvisnosti od političnih preferenc določenega volišča.

Vsekakor pa je opazno, da so tisti redki Šentjurčani, ki so prišli na volišča, nadpovprečno zagreti za celjsko pokrajino (povprečje je 60 %, »kmečke« občine pa: Šentjur 65,4 %, Šmarje 63%, Štore 69%, Kozje 68%, Laško 61%).

Lestvica najslabše obiskanih volišč je z izjemo Paridola in Voduc povsem pričakovana oziroma je podobna tisti na drugih volitvah. Udeležba na »urbanih« voliščih je običajno

nižja, tokrat pa se je urbanost v določeni meri pokrila tudi z bolj levo usmerjenostjo in so med najslabše obiskana volišča padla tudi vsa mestna šentjurska volišča.

Najvišji izidi v prid regionalizacije so bili pričakovano doseženi na bolj obrobni voliščih. Verjetno bolj zaradi nepoznavanja materije kot zavestnega političnega opredeljevanja. Iz tega konteksta vsaj nekoliko izstopa Blagovna, ampak tudi ne preveč, ker so se na Blagovni podobne tendence pojavljale tudi na nekaterih drugih volitvah.

Bolj zanimiva je lestvica volišč, ki so bila proti. Vseh 5 tovrstnih volišč je z južnega dela občine, kar štiri pa iz Slivnice. Kaj se dogaja v Lokah, ne vem, glede Slivniških volišč pa ugibam, da gre med drugim verjetno tudi za vplivno območje bratov Artnak, ki pa se ve, kako politično diha.

Podobno velja tudi za šentjurska volišča, ki že kar nekaj časa preferirajo levo politično opcijo.

Povsem neizrazit je vpliv SDS oziroma Jožeta Koržeta in posredno seveda tudi župana Tisla na referendumske izide. Katero je Tislovo domače vplivno območje, Planina ali Šentjur, je težko reči, ampak dejstvo je, da je na obeh referendumskih akcijah pogorela in Tisel torej ni imel nobenega vpliva. Je pa res, da se tudi ni prav nič strankarsko angažiral. Še bolj pogubni so referendumski izidi za Koržeta. Volilna udeležba na sami Ponikvi je bila podpovprečna (8%), v Hotunjah je kar 44% volivcev glasovalo proti. Tudi v tradicionalno ugodnem SDS volišču na Grobelnem je bila udeležba le 9,8-odstotna, 43,7% volivcev pa je glasovalo proti. Podobno velja tudi za Kalobje, ki velja za trdnjavo SDS: udeležba le 9,4-odstotna in 35% glasov proti. Po teh izidih sodeč se novonastalemu šentjurskemu političnemu tandemu Tisel-Korže slabo piše.

FK

USTANOVITEV OO ZARES

Boris Križmančič se vrača v politiko

Ustanovni zbor so šentjurski zaresovci imeli v četrtek 20. junija v sejni sobi na Občini. Poleg gostov iz krovnega Savinjsko-šaleškega pokrajinskega odbora, Celja, Laškega in Šmarja je bilo od registriranih 11 članov navzočih le 6.

Formalnosti so bile kaj hitro pri kraju: Za predsednika je bil soglasno izvoljen Franci Čuš iz Primoža, podpredsednik je Boris Križmančič, sekretarka pa Zdenka Vrečko, oba iz Šentjurja. Ime poslanskega kandidata, ki ga menda že imajo, še skrivajo in ga bodo dali v javnost kasneje.

V kratki razpravi smo slišali kaj malo novega, morda le to, da gre za »novo politiko z novimi obrazi«, da bo le-ta samoomejevalna in ne bo imela nič skupnega z Janševo vladavino. Glede pokrajin je bil Križmančič še bolj odločen: Nekdanjih okrajev smo se komaj iznebili, zdaj pa spet ustvarjajo nepotrebne birokratske in politične filtre med državo in občino.

Pripravljeni so sodelovati z vsemi strankami, poudarek pa bodo dajali na politično združevanje in ne na ločevanje na dva nasprotna pola. Kot prvo nalogo so si zadali pridobivanje članstva, na jesenske parlamentarne volitve bodo sicer šli, ampak njihov pravi cilj so lokalne volitve leta 2010. O lokalnem programu še niso razmišljali.

Pobudnik organiziranja šentjurskega Zares in očitno tudi njegov idejni vodja je Boris Križmančič, ki je tudi pojasnil, zakaj se po 20 letih vrača v politiko – zaradi nakopičenih negativnosti v politiki. Je pa vprašanje, če je Križmančič pravi obraz za »novo politiko«, kajti starejša generacija se ga še vedno spominja kot sicer dobrega organizatorja, toda tudi kot nič kaj priljubljenega partijskega sekretarja.

FK

Z 9. SEJE SVETA CELJSKE REGIJE

Svet regije ali županski debatni klub?

Regijske inštitucije še iz časov nekdanjega celjskega okraja niso bile niti posebej priljubljene niti vplivne. Vsaj to slednjo lastnost je podedoval tudi sedanji Svet Celjske regije, ki mu predseduje rogaški župan Kidrič.

Dobro obiskana 9. seja Sveta regije (sestavlja ga 31 županov), ki je bila 3. julija v Rogaški Slatini, je imela dve vsebinski točki: regionalno organiziranost turizma in informacijo o izbiri trase t.i. 3. razvojne

osi.

Koncept regionalne organiziranosti turizma je pripravila RRA Celje, oziroma ga je zlobiral Janez Jazbec v njenem imenu. Gre za to, da bo država v naši regiji tri leta 85-odstotno financirala delovanje dveh Regijskih destinacijskih organizacij (RDO Celjska in RDO Saša), ki naj bi združevali funkcije osrednjih turističnih informativnih centrov, nekakšnih sprejemnih pisarn in razvojnih služb. Nad zadevo so bili vsi navdušeni, vključno z direktorji petih največjih regijskih turističnih firm. Ker zadeva ni slaba, pa še država in v začetku celjska občina jo plačata. Problemi (in različni interesi) se bodo pojavili po tem, ko bo treba seči globlje v svoj žep.

Vzhodna varianta, imenovana tudi Kozjanska varianta t.i. 3. razvojne poti (cesta med avtocestama A1 in A 2) je očitno pozabljena. Ta hitra cesta, morda celo štiripasovnica, bo tekla od razcepa v Lopati skozi Laško, Zidani most in Sevnico in se bo priključila na avtocesto A2 v bližini Novega mesta. O tem so župani samo prejeli izčrpno informacijo. Šentjurski Artnak, kozjanski Kocman in rogačevski Mikulič so nekaj malega godrnjali zaradi zapostavljenih kozjanskih razvojnih možnosti, a se zadovoljili z dodatno (in nikogar obvezujočo) pobudo o izgradnji t.i. 3 B razvojne osi Šentjur – Dobovec in na njo navezujočih kozjanskih cest. Zanimiva je bila opazka celjskega Šrota, ki je mimogrede predsednik Ljudske stranke, da je potrebno pred gospodarskim razvijanjem novih območij poskrbeti za ohranitev starih. In verjetno tudi za potrebno delovno silo.

Županski debatni klub se je nato na povabilo Kidriča preselil v enega od bližnjih gostišč na zaslužen predpustniško kosilo.

FK

V petek 4. julija se je v sejni sobi Občine Šentjur zgodila okrogla miza Razvojne priložnosti Šentjurja na temo izgradnja cestne infrastrukture, ki jo je sproedel mag. Marko Diaci z dokaj prestižnimi gosti: namestnikom predsednika Dars-a dr. Oplotnikom, mag. Gregorjem Fickom – direktorjem DRSC, članom nadzornega sveta Dars-a mag. Urošem Rožičem. Po uvodnih nagovorih posameznikov se je le razpletla debata o konkretnih točkah, ki zadevajo sam Šentjur, ob velikodušni pogostitvi organizatorja.

Mag. Marko Diaci je predstavil goste in po minuti molka za preminule v včerajšnji nesreči v hidroelektrani povedal, da je za vsak kraj cestna infrastruktura izrednega pomena. Preko Šentjurja tečejo številne prometnice, kot so Koper – Šentilj, Celje – Rogaška, in državne ceste Dramlje – Šentjur, Šentjur – Bistrica ob Sotli, Šentjur-Laško itn., ki jih je glede na rast prometa potrebno redno obnavljati.

Mag. Gregor Ficko je mnenja, da se na področju naše občine dogajajo zanimive stvari, pri čemer je mislil na številna posodabljanja. Ob dejstvu naraščanja prometa (7-odstotna prometna rast) se porajajo vprašanja, kot je: Kako promet kanalizirati, da bi bil solidno zadovoljujoč za uporabnike in varen? Pomembni za nas so po njegovem naslednji projekti: Načrtovanje navezovalne ceste Dramlje – Šentjur, 3. razvojna os, razni lokalni »mikro« ukrepi. Direkcija za ceste letno porabi 256 milijard evrov iz proračuna, s čimer razreši 700 projektov. Obseg del je torej izredno velik nasproti prejšnjim letom, po besedah Fickota je problem tudi v tem, da država ne razpolaga z nacionalnim razvojnim programom, sicer pa meni, da je 6127 km, kolikor jih obvladuje Direkcija letno, vsaj relativno uspešno. Je pa dejal, da je plan izgradnje nadvoza pri Zikošku v drugem letu.

Dr. Oplotnik, z vidika avtocestnega programa meni, da so avtoceste le zahtevnejše od ostalih. Slovenija gradi avtoceste intenzivno od leta 1994 z nastankom Dars-a. Sledijo programu iz leta 2004, v tem letu pa se zaključuje načrtovan avtocestni križ. Finančno to pomeni vsega skupaj 6 milijard evrov, letno se jih porabi kakšne pol milijarde, ki pa se prelijejo v narodno gospodarstvo, v podjetja ... Oplotnik se sprašuje, kako naprej? Nastavke so dodatni razvojni programi, 3. razvojna os, kamor uvrščamo tudi navezovalno cesto Dramlje – Šentjur, ki je v fazi

umeščanja v prostor.

Rožič pravi, da se 3. razvojna os v tej fazi komaj začne definirati, čeprav so nastavki iz leta 2004. Za Šentjur se mu zdi zlasti pomembno, da pride do osnovnega soglasja o tem, če in kako si želi sodelovati v 3. razvojni osi. Ker se avtocestni križ zaključuje, bodo v naslednjih letih potekale konkretne aktivnosti 3. razvojni osi, in tisti, ki bodo imeli predloge, bodo prej na vrsti.

Debata je tekla tudi o potencialni ustanovitvi še ene družbe poleg Dars-a, ki bi bdela nad izgradnjo tretje in četrte razvojne osi, ter o vključitvi zasebnega kapitala, pri čemer je vsaj Rožič bil mnenja, da 3. razvojna os ni primerna za koncesije in že po imenu služi krajem samim, je torej lokalno regionalna in manj tranzitna in po njegovem mora biti državna. Prav je, da jo zgradi Dars. Diaci je pripomnil, da je institucij po njegovem mnenju dovolj in prav tako meni, da naj dodatni program (kamor sodi tudi naša navezovalna cesta) izgradi in dokonča Dars. O konsenzu glede poteka trase v lokalnem okolju pa ne dvomi in daje na prvo mesto družbeno in okoljsko sprejemljivost.

Marko Diaci: »Z najbolj kompetentnimi ljudmi v državi na področju prometne infrastrukture smo obdelali večino tem v občinah Šentjur in Dobje ter se dotaknili tudi ostalih aktualnosti. Govorili smo tako o navezovalni cesti Dramlje-Šentjur, tretji razvojni osi, krožišču pri Merkatorju, cesti Planina - Sevnica, nadvozu pri Zikošku, prehodu za pešce pri Glasbeni šoli in ostalih cestnih projektih. Podali smo tudi jasen signal v Ljubljano, da smo zainteresirani o morebitnem poteku trase tretje razvojne osi čez našo občino, predvsem v kontekstu dejstva, da Laščani tretjo razvojno os zavračajo. Skratka, mislim, da smo ponovno naredili korak naprej in pokazali odločno voljo po razvoju.«

E. K.

POSLANCI SDS NA OBISKU V
ŠENTJURJU

SDS gre s pokrajinami na volitve

V ponedeljek 7. julija so obiskali celjsko regijo poslanci SDS. V Celje je še prišla razmeroma kompletna ekipa s Tankom in Grimsom na čelu, v Šentjur pa je »zašla« le bolj »anonimna« skupina Jazbec, Marinič in Krivec, ki jo je gostil podžupan Korže. Obiskali so Tajfun, občino Dobje, RAKO, v Ipavčevi hiši pa jih je sprejel tudi župan Tisel. V vsebinskem smislu je bil obisk

poslancev v Šentjurju precejšnje razočaranje, saj poslanci skorajda niso odprli ust. Ker je jasno, da so prišli nagovarjat volivce, smo od njih pričakovali predvsem vsaj nekaj novih predvolilnih poudarkov, ki pa jih nismo dočakali. Morda so kaj pametnega povedali v Ipavčevi kleti, recimo zaupali bodočemu potencialnemu poslanskemu

kolegu Tislu kakšen učinkovit volilni trik, kar pa očitno ni bilo namenjeno javnosti.

Kot vse kaže bo SDS svojo volilno strategijo naravnala na spopad z opozicijo glede pokrajinske zakonodaje. Kot je v Celju povedal vodja poslanske skupine Jože Tanko, bo vlada že naslednji teden pripravila pokrajinsko zakonodajo, ki naj bi jo parlament sprejemal na izredni seji konec avgusta.

Ker praktično nihče ne verjame, da lahko predlagana regionalizacija dobi v DZ dvotretjinsko večino, je več ali manj jasno, da se bodo na tej temi samo lomila strankarska kopja oziroma dobivale ali izgubljale volitve.

FK

Dan državnosti po šentjursko

Najprej pohvala občinski oblasti, kajti osrednja občinska slovesnost na Mestnem trgu, in to celo v sodelovanju z dvema domačima špicama glasbene ustvarjalnosti, je izjemen dogodek za našo oblast, ki ob koncu junija do sedaj skoraj praviloma ni bila v stanju »stopiti skupaj« v čast prvemu prazniku slovenske države. Ampak, žal, tu moram svoj slavospev končati. Kriv sem si seveda sam, ker sem pač od osrednje občinske proslave pričakoval nekaj več.

Ne govorim o vremenu, ki nam je ponagajalo: takoj po pričetku močan piš in nato nekaj težkih deževnih kapelj, tekanje za dežniki, pokrivanje zvočnikov in električnih inštalacij ... so predstavljali le popestritev dogajanja. Med prvimi, ki je tekkel po dežnik, je bil podžupan Korže, ki je očitno imel na skrbi županovo suho kožo. Sploh pa je izstopal dvojec Korže – Tisel, v prvi vrsti, primerno odmaknjen od »folka«, zraven njiju tradicionalni Cveto Erjavec. Na drugi strani vrste se je zraven Diacija in podžupana Artnaka usidrila načelnica UE Metličarjeva, levi koloni stolov pa so načelovali teritorialci (Gradišnik, Peperko, Cerkvenik, Pajek, ...), tik za njimi peščica občinskih svetnikov (Žafran, Šafran, ...). To je bila bolj ali manj vsa šentjurska elita. Za njimi je ostalo praznih kar kakšnih 5 rezerviranih prvih vrst. So povabljeni izbranci bojkotirali proslavo, ali pa so organizatorji krepko precenili duha naše elite? Kar se navadnih smrtnikov tiče – bilo nas je za poln Mestni trg.

Program svečanosti seveda zasluži posebno oceno. Pa ne bi govoril o nastopu Pihalnega orkestra in skupine Žurdov, ker o glasbi ne vem veliko, toda bi si upal reči, da je bil njun nastop brezhiben. Obe skupini brez dvoma predstavljata ta hip vrhunec šentjurske glasbene ustvarjalnosti in verjamem, da bi organizatorji z njuno pomočjo lahko pripravili izjemno prireditev. Če bi se vsaj malo potrudili. Ampak se niso. Himna na začetku ter nato vsebinsko sicer neoporečna »pridiga« župana Tisla, ki pa je bila povsem brezkrvna, sta seveda absolutno premalo za ustvarjanje pravega prazničnega vzdušja. Povezovalc programa profesionalc Boštjan Dermol iz Celja je že morda super pevec in glasbeni poznavalec, toda o zgodovini ali vsaj o največjem državnem prazniku kot

da nima pojma. Da ne bo zamere, tudi Pihalni orkester in Žurdov svojega repertoarja nista prilagodila dani priložnosti. Bil je pač samo Rock večer s Pihalnim orkestrom in skupino Žurdov in čisto nič več. In da bo mera polna, glasbeniki niso uspeli dvigniti publike na noge. Ugibam, da je navzoča množica, ki je med glasbenimi nastopi veselo kramljala in pijuckala svoj pir, med njimi večina očitno »fosilov« mojega ranga, ki je pričakovala hapening, vsaj z družabnim srečanjem, če že ne tudi z veselico, bila rahlo razočarana. Zgodba zase je bil displej, na katerem se je namesto prazničnih prizorov ves čas prireditve vrtel spisek pokroviteljev koncerta. Pa bi bilo še kako prav, če bi vmes organizatorji pokazali vsaj nekaj malega iz zgodovine šentjurske osamosvojitve, če že ne dogodkov in ljudi iz časov Demosove epizode, ki jo sedanja šentjurska politična elita »majskih hroščev« očitno skuša povsem zanikati, ali pa vsaj naše teritorialce, katero od žrtev nesreče v Dobju, sajenje osamosvojitvene lipe, ali pa Edija Peperka, ki ga je s sabljo odlikoval minister Erjavec.

Po dobri uri glasbenega programa so povabljeni iz prvih vrst lahko popili kozarček z županom na občinski račun, narod pa si je privoščil točeno pivo za 1,8 evra pri enem od obeh šankov. O žurki, ali o priložnostni pogostitvi, kakršne so običajne pri večini občinskih »pasjih procesij«, seveda ni bilo ne sluha ne duha. Naši glasbeniki so ročno zapustili prizorišče, kmalu za njimi pa tudi vsi ostali.

Kdo so bili organizatorji in režiserji osrednje občinske praznične slovesnosti, ne vem in tudi ne maram vedeti. Še najbolj verjetno pa je, da jih sploh ni bilo in se je občinska ekipa enostavno le »prislinila« Rock večeru.

F. K.

Gremo na dopust

Poletje je pred durmi, »delodiša« je vse manj, vročina pa buri želje po kakšni senčki ob morju ali gorskemu hladu ali čemurkoli pač že, da je le drugače oziroma dopustniško. Sokrajane smo spraševali, kako bodo preživeli poletne dni, dopust, doma, športno, kreativno, lenobno? Kam se bodo odpravili in koliko denarja bodo porabili za svoje poletje? Pa še to: kako in kje bi preživljali dopust, če bi imeli denarja kot smeti in trave? Še zlasti nas je zanimalo, kako bo z dopustom naših poslanskih kandidatov, ki verjetno že pridno ostrijo nože jezike za jesenski volilni spopad.

Boštjan Jezovšek iz Krajncice:

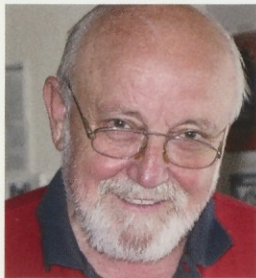

Moje poletje bo vroče indijsko poletje, kajti vračam se v Joga center, kjer živim, študiram in delam že 5 let. Zdaj bo čas monsuna, kar pomeni 90-odstotno vlažnost in temperature podobne tukajšnjim – okrog 35 stopinj. V času »počitnic« pa sem preživel nekaj dni s punco na Krku v Stari Baški, v majhni vasici, čisto umirjeno, bolj kot ne poležavanje na plaži. Zapravila sva 35 evrov na dan za apartma, pa še kakšnih

30 za ostalo. Kar se pa Indije tiče, bom zapravil 700 evrov za letalsko karto, 5 evrov na dan pa za bivanje v Centru. Tam sicer največ denarja porabim za telefon.

Če bi imel denarja neomejeno, bi najprej obiskal centre za narkomane po vsej Evropi in jim predaval o alpinističnih odpravah in o Indiji, kot sem to storil v Želvi v Žalcu. Potem bi šel na odpravo na Himalajo.

Rado Frece iz Šentjurga:

Dopust bom preživel aktivno – pohodi in planinarjenje. Čim več se bomo družili s prijatelji. Odpravil se bom v nizkogorje, in sicer v okolico Pohorja in Kamniške Alpe. Kar ni povezano s posebno velikim stroškom, recimo do 2000 evrov za vse poletje. Če bi imel neomejeno denarja, bi si privoščil svetovno znane obmorske mondene hotele, npr. Hawai, Španija, Azurna obala ipd. Dal bi se razvajati,

poskusil bi lokalne specialitete, poiskal bi lokale z vrhunsko lokalno glasbo, seveda bi tudi nakupoval, nič določenega, kar sproti po občutku.

Janko Cerkvenik, poslanski kandidat iz Slivnice:

Letos si bom, glede na volilno kampanjo, privoščil zelo malo dopusta, ki ga bom preživel en teden na morju.

Količina denarja za dober dopust ni pomembna, v teh časih je pomembneje dobiti razpoložljivi čas za oddih.

No, če bi imel na razpolago dovolj časa, bi si za dober dopust zaželel predvsem mirno okolje, zato bi se odločil za odhod v planine, kjer bi poskušal dokončati Slovensko planinsko transverzalo ali

pa po dolgem in počez prekolesariti Prekmurje z Goričkim in Porabjem.

Poslanski kandidat SMS + DSLS Marko Diaci:

V juliju se bomo z družino odpravili na dopust v majhno vasico na otoku Korčula, kjer si nameravamo predvsem odpočiti in nabrati moči za nove delovne zmage. Stacionirani bomo v apartmaju, kjer smo bili že preteklo leto, destinacijo pa so nam že pred časom priporočili prijatelji. V planu imam prebiranje literature, ki se mi je nabrala med letom, in kolesarjenje po otoku. Če bi pa imel

denarja »kot smeti in trave«, pa verjetno dopusta sploh ne bi potreboval, ali pa bi morda še bolj iskal podobne lokacije, kot jo imam v načrtu. Za dopust bomo porabili cca. 700€.

Volitve ne vplivajo na izbiro dopusta, saj kampanja po mojih izkušnjah traja od volitev do volitev in volivci tehtajo kandidate v okviru daljšega časovnega obdobja.

Poslanski kandidat LDS Robert Polnar:

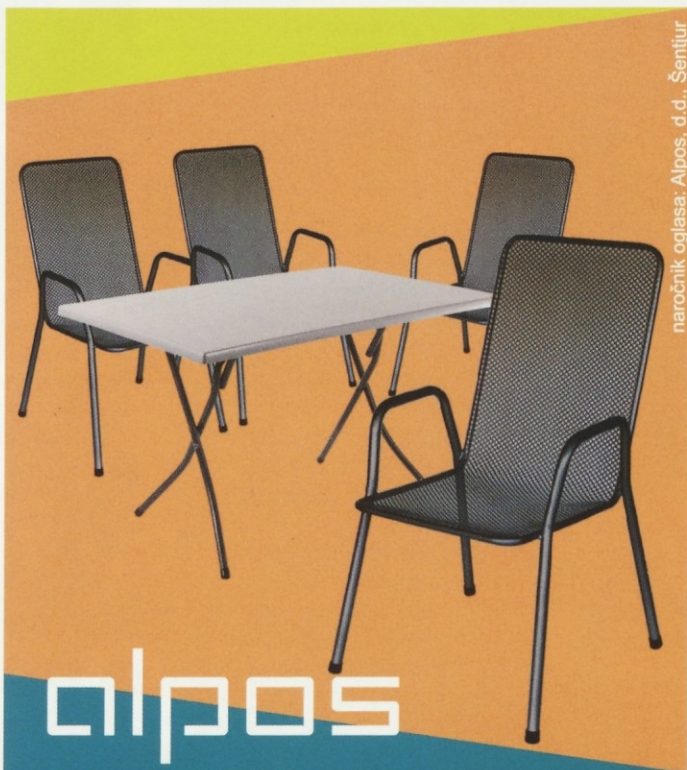

Dopust bom preživel tradicionalno, v slovenskih hribih in gorah. Letos bo izhodišče Bohinj, od koder nameravam na enodnevne ture do Pršivca, Uskovnice, Viševnika, Tosca in Črne prsti. Za sprostitev in obnovo moči bom kakšen dan namenil jezerskim dejavnostim, lagodnemu plavanju in veslanju.

V drugem delu dopusta se bom posvetil študiju dveh temeljnih ekonomskih

del, znameniti Keynesovi Splošni teoriji zaposlenosti, obresti in denarja in Giraudovi Ekonomiji neenakosti. Keynesa sem sicer že bral v originalu in hrvaščini, pred dvema letoma pa smo dobili slovenski prevod in me zelo zanima, kako izgleda v našem jeziku. Dinamičnost in razgibanost si bom v teh dneh zagotovil s podrobnim ogledom cestnega omrežja v občini, ki ga bom prevozil sistematično od severa proti jugu.

O možnostih, kako bi bilo, če bi bila omejitev samo nebo, nikoli ne razmišljam, ker mi je čisto dobro tako, kot je tukaj in zdaj.

naročnik oglasa: Alpos, d.d., Šentjur

ALPOS Pohištvo, d.o.o.
Cesta Leona Dobrotinška 2
3230 Šentjur, Slovenija
T: 03 7463 290 - Prodaja
T: 03 7463 121 - Ind. prodajalna
E: pohistvo@alpos.si
W: pohistvo.alpos.si

Odličnjaki pri županu

Tradicionalnega sprejema pri županu se je letos udeležilo rekordno število preko 60 učencev, ki so vseh devet razredov osnovne šole končali z odliko. Prijazno okolje pod lipo na Ipavčevem vrtu je bila lepa kulisa svečanemu dogodku: za avizo nastop tolkalne skupine, čestitki župana Tisla in podžupana Artnaka, za darilo Veliki slovar tujk, nato še obvezno skupno fotografiranje ter priložnostna zakuska. Nič posebnega, za opazovalce rutina, za odlikovance pa, upam, dogodek. Ki pa se je presenetljivo hitro zaključil. Šolarji so se komaj kaj zmenili za lepo obloženo mizo in še celo obe košarici jagod jih nista kaj posebno ganili.

Martin Esih

Patricija Kramaršek

Rok Gubenšek

Urška Lisec

Žiga Oset

Urška Koželj

Šentjurske novice so na hitro naredile mini anketo, ki naj bi malo drugače pokazala družbeni profil naše bodoče elite. Enemu naključno izbranemu učencu z vsake šole smo zastavili po dve enaki vprašanji: Kateri letošnji javni dogodek se jim zdi najpomembnejši? In kateri državni praznik najbolj cenijo?

Martin Esih, OŠ Hruševac:

O, težka bo. Kaj pa vem, nič takega se ni zgodilo. Ja, jurjevanje.

Dan državnosti. **Zakaj?** Ker sem lahko doma. **Pa saj so počitnice.** Potem pa zato, ker imam rad svojo državo.

Patricija Kramaršek, OŠ Dramlje:

Literarni nastop »Rožce poezije«.

Dan državnosti. **Zakaj?** Ne vem, se bom pa spomnila.

Rok Gubenšek, OŠ Slivnica:

Tole danes, ta sprejem pri županu.

Praznik? Kaj pa vem, vsi tisti, ko ni pouka, so v redu.

Urška Lisec, OŠ Ponikva: Otvoritev naše nove šole. 8. februar, kulturni dan.

Žiga Oset, OŠ F. Malgaja: Ne vem. Naj bo tisto dogajanje z Jorasom na hrvaški meji.

Prešernov dan. **Zakaj?** Ker imamo prosto.

Urška Koželj, OŠ Planina:

Klumpanje. **Lumpate?** Tudi popiti je kaj treba.

Ne vem, vsi prazniki, ko smo lahko doma. Pa naj bo Prešernov dan.

(Urška se je odločno obrnila v stran, ko sem jo hotel fotografirati. Sramežljivost ali prevzetnost? Fotka je s skupinske fotografije.)

Komentar ni potreben, učiteljem pa ne bo škodilo, če se malo zamislijo.

FK

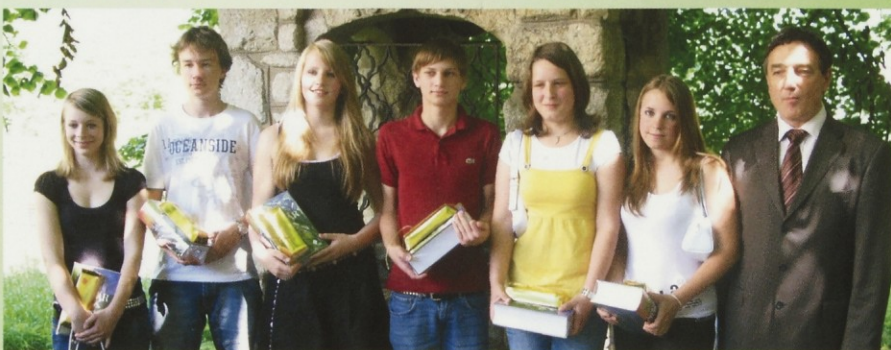
Odličnjaki OŠ Hruševac

Odličnjaki OŠ Slivnica

Odličnjaki OŠ Planina

Odličnjaki OŠ Ponikva

Odličnjaki OŠ Franja Malgaja Šentjur

Vlado Belina, predsednik Pihalnega orkestra Šentjur

Ladi je Šentjurčan, star »dobrih« trideset let, ki se poleg glasbe trenutno ukvarja s trženjem lasne kozmetike in ima svoj frizerski salon Frizerski studio L v Celju. Predsednik Pihalnega orkestra je od leta 2004. Pihalni orkester v Šentjurju ljubiteljsko deluje od leta 1934. Novi začetki segajo v leto 1992, ko je orkester dobil uradno ime. 17. aprila 2005 je bilo ustanovljeno Kulturno društvo Pihalni orkester Šentjur. Iz leta v leto napreduje in je vse bolj uspešen, po mnenju nekaterih tvori celo elito domače glasbene ponudbe. Trenutno šteje 65 članov. Letno priredijo dva samostojna koncerta, sodelujejo pri organizaciji Jurjevega srečanja pihalnih orkestrov in godb, po velikem delu šentjurske občine od zgodnjih jutranjih ur pa vse do popoldneva igrajo že tradicionalno prvomajsko budnico. Zadnjih nekaj let orkester vodi priznani glasbenik prof. Jurij Hladnik.

Kako je bilo s pihalnim orkestrom pred ustanovitvijo društva in po njem? Kakšna je vaša vloga?

Prej smo delovali preko Ljudske univerze. Član orkestra sem bil že prej, predsednik sem od leta 2004. Zdaj pač delujemo samostojno, imamo možnost prijavljanja na razpise, kar se je preko LU delalo le v okviru občine. Vemo, kaj delamo in kaj moramo narediti, tako da lahko rečem, imamo čiste račune. Smo v zvezi kulturnih društev in godb. Naši začetki segajo v Kalobško godbo, ki je bila seveda v manjši sestavi, potem pa je spreminjala oblike in se nazadnje pod imenom Pihalni orkester postavila na novo leta 92, na pobudo g. Ludvika Mastnaka. Takratni dirigent je bil Franc Zupanc.

Kako je s članstvom, kje in kako vadite?

V štirih do petih letih smo članstvo povečali iz 45 na 65. Zmeraj je pa tako, da nekdo odide, kdo drug pride. Število se pozna, vendar to ni dovolj, tudi na kvaliteti, moram reči, smo naredili precej – člani se že sami zase izobražujejo, tudi pristop dela je drugačen. Vendar daleč od tega, da bi bilo prej slabo. Temelji so bili vsekakor postavljeni že z bivšim predsednikom Damjanom Kovačičem in že omenjenim Ludvikom Mastnakom. Vendar gremo naprej. Izobražujemo se kajpak tudi skupaj, se pravi vadimo, in sicer v prostorih bivše knjižnice oz. v Centru kulture Gustav, kjer si prostor delimo z Glasbeno šolo. Končno imamo prostor, kjer lahko imamo tudi arhiv in lahko kaj odložimo ipd.

Kako si razlagate dvig kvalitete?

Kot že rečeno, ima veliko pri tem Glasbena šola. Kvaliteto je nedvomno dvignil tudi dirigent Jure Hladnik, ki je doprinesel znanje, nov veter. Zdi se mi, da sva dober tandem, delo imava razdeljeno, brez česar tudi ne bi bilo mogoče narediti vsega, kar smo naredili, da ne govorim o pomoči ostalih članov, kadar je le-ta potrebna.

Deloma dvig kvalitete pripisujem tudi mlajši generaciji, kar je spet povezano z možnostjo izobraževanja.

Ste imeli koncerte na lastno pobudo ali vas na prireditve vabijo?

Na primer koncert 24. junija in novoletni koncert sta bila v naši lastni režiji, ostale »špile« pa imamo odvisno od potrebe, ponavadi gre za razne občinske prireditve;

popestrimo program pri otvoritvah objektov ipd., kajpak na pobudo oz. povabilo. Tudi kakšen rojstni dan ali poroka pride v poštev.

Ce že ne izdate zaslužka, povejte vsaj, od kod so finance, s katerimi razpolagate za svoje delovanje?

Večinoma so to sponzorska sredstva, del denarja pa pridobimo s prijavi na občinske razpise, in moram priznati, da z Občino sodelujemo zelo dobro. O konkretnih številkah ne bi govoril, razpisi pa so tako ali tako javni. Plačan ni nihče razen dirigenta, tako da denar potrebujemo v glavnem za organizacijske zadeve in samo delovanje, pa za nakup instrumentov. Z razpisom smo za leto 2008 dobili 10.000 evrov za opremo. Kar se morda sliši veliko, pa pravzaprav ni. Le počasi in vztrajno lahko napredujemo – ena sama tuba stane namreč 6000 evrov. Je pa dovolj za to, da delujemo, še več delamo, se pokažemo, nenazadnje pokažemo tudi svoj kraj oz. državo, na primer na tekmovanjih. Smo pač amaterski orkester.

Kako privabite nove člane v svoje vrste?

Je res, da slovite po divjih zabavah?

Je kdo, ki morebiti izstopa, npr. po kvaliteti?

Najmlajši član ima 11 let, najstarejši 65. Razlik ne delamo, pomembni so vsi – vsak doprinese svoj delež. Pridejo po priporočilu profesorjev Glasbene šole, tudi sam jih iščem, npr. vprašam brata, ki uči na GŠ, ali katerega drugega profesorja, pa mi

povejo, tale bo čez leto, dve ... Nič jim ne ponudimo, sploh pa ne fešte, čeprav so dogodki, kjer se zabavamo, kakšen piknik, izlet. Vendar je v prvi vrsti delo. Pomembno je, da orkester vadi in da se pokaže ljudem – navsezadnje delamo za ljudi.

Ste dobri?

Smo (smeh). Trudimo se. Delamo pa na tem, da bomo še boljši.

Sodelujete z mnogimi drugimi glasbeniki, npr. z bendi, z zbori. Kako se to obnese?

Skoraj pri vseh projektih sodelujemo z enimi ali z drugimi, to je z Žurdovi, s Sončkom iz Ponikve, z Zarjo iz Šentvida, z ansamblom Šentjurski muzikanti, pa tudi z bivšimi Šentjurčani, npr. sopranistko Urško Arlič, s prijatelji izven občine, s profesorji ... Vedno smo odprti za sodelovanje. To je sigurno dobro tako za občinstvo kot za nas in sodelujoče, kajti širi se krog, tako lahko več pokažesh in več dosežeš.

V osnovi zvadimo vsak zase, se potem dobimo na skupni vaji pred koncertom, preizkusimo, vidimo, kaj je še treba narediti. Do zdaj nikoli nismo imeli težav, ki jih ne bi mogli rešiti.

Prej ste omenili tekmovanja ...

Tekmovanja so in želimo si, da bi se v prihodnje lahko predstavili na kakšnem v tujini – npr. v Italiji, na Češkem, v Nemčiji, kjerkoli bodo pač »na sporedu«. So pa tudi razna srečanja, ki se jih udeležujemo, nazadnje smo bili v St-Florentu, v pobrateni občini, kjer smo bili zelo dobro sprejeti.

Po čem se orkestri med sabo razlikujejo? Kaj je tisto, v čemer ste vi drugačni?

Seveda se orkestri lahko od države do države razlikujejo in tudi domači orkestri med sabo, vendar pa ne gre za to, da bi morali ali želeli biti drugačni. Repertoar je na tekmovanjih predpisan, sicer pa je od orkestra odvisno, kaj si želi in na čem dela. Mi smo do zdaj na vsakem koncertu uspeli narediti kaj novega; lani so to bile npr. slovenske ljudske, letos rock. Razlikujejo se tudi po številu. Z veliko člani orkester sicer lahko pridobi na zvoku, vendar je za kvaliteto potrebno še kaj več.

Vaši načrti za prihodnost? In za počitnice ...

Še povečanje oz. dvig kvalitete, tekmovanja – predvsem v tujini, finančno – da se letni proračun bistveno poveča. Podpiramo izgradnjo novega Kulturnega centra. Za praznike smo bili v Bohinju na raftingu. Seveda imamo tudi mi počitnice.

Kaj vam osebno daje orkester oz. delo z njim?

Materiala ne, je pa dober občutek, da lahko daš nekaj ljudem in dobiš nazaj – dvorana s 1800 ljudmi, pa še kar bi se tlačili not, če bi lahko, ti dodobra nabije adrenalin. Hvaležno občinstvo je nagrada za vse nas. Konec koncev pa je glavno še vedno veselje do glasbe.

E. K.

Podeželje se trži prek spleta

Razvojna agencija Kozjansko je med svojimi projekti vzpostavila tudi spletni portal **Podeželje.com**. Namenjen je promoviranju turistične ponudbe na območju 13 občin med Sotlo in Pohorjem, ki so vključene v projekt.

Predstavitve je za ponudnike brezplačna, med trenutno

> Pozdravljeni na straneh Podeželje.com

okrog 80 turističnih ponudnikov pa jih je več kot ducat tudi s Šentjurskega. Poleg običajne predstavitve z besedilom in slikami je nekaj ponudnikov predstavljeno tudi z videoposnetki. Do 20. julija na portalu izvajajo spletno nagradno igro, kjer bo srečni izžrebanec dobil t.i. sladko nagrado enega izmed njihovih ponudnikov. Zelo zanimiva novost je tudi spletna trgovina, kjer zaenkrat prevladuje ponudba šentjurskega Turistično informativnega centra. Preko nje lahko trenutno kupite kar 25 različnih stvari; od najdražje monografije Šentjurja za 50 evrov, pa vse do vstopnice za ogled Muzeja Južne železnice, ki stane le en evro. O naših izkušnjah z novo pridobitvijo pa prihodnjič. br

Dobro za okolje in dober biznis

Sredi junija so na deponiji pri Bukovžlaku namenu predali objekte iz prve faze Regionalnega centra za ravnanje z odpadki, ki je znan tudi s kratico RCERO. Partnerjev, ki so tako ali drugače udeleženi pri vsem tem, je cel spisek. V 20-milijonski investiciji je največ sredstev prišlo iz kohezijskega sklada EU in iz državnega proračuna. Poleg celjske občine, ki je iz tega naredila tudi dober posel, je botrov še 23 občin, med njimi tudi dobjsanska in šentjurska. Formula za izračun, koliko občini prispevata, je precej zapletena, znano pa je, da med občinami šentjurska prispeva okrog 6,5 %, dobjsanska pa 0,2 % občinskih vložkov.

Svojo »linijo« na RCERO imajo tudi občani, na katere čakajo veliki zabojniki

Bukovžlaški RCERO vključuje sortirnico sekundarnih surovin, demontažo kosovnih odpadkov, kompostarno, odlagalni prostor za 1.900 kubičnih metrov obdelanih komunalnih odpadkov in spremljajoče objekte. Kmalu naj bi s poskusnim delovanjem pričela tudi toplarna in objekt za mehansko biološko obdelavo odpadkov, ki sodita v drugo fazo projekta in sta skupaj težka 30 milijonov evrov. Toplarna je ocirana za Bežigradom pri lesnem obratu Merkscha in naj bi količino odpadkov na Bukovžlaku zmanjšala kar za dve tretjini, obenem pa bo proizvajala za 2 megawata električne energije.

br, foto zr

Z OBISKA V ST-FLORENTU

Šentjur in St-Florent

(3. nadaljevanje)

(Nadaljevanje primerjave St-Florenta in Šentjurja.)

Če bi sam kraj, vključno z glavno ulico, kakršne Šentjur pač nima, še vedno lahko nekako primerjali s Šentjurjem, primerjava občinskih upravnih središč, seveda le na zunaj, skorajda ni mogoča. Njihov Place de la Republique ob reki Cher, kjer stoji občinska upravna zgradba, je nesporno najlepši in verjetno tudi najslavnejši del St-Florenta. Hotel de Ville (kar pa nima nič skupnega s hotelom) in takoj za njim občinska hiša v gradu imata dokumentirano

očitno tako ali drugače kar ponosni. Na to sklepam tudi po tem, ker smo se na mostu srečali še z dvema našima skupinama v spremstvu gostiteljev.

Na otoku imajo lepo urejen športni park, dve nogometni igrišči, eno s pokrito tribuno, o kakršni sanjajo šentjurski žogobrcarji, več teniških igrišč ... Presenetljivo so bila kljub lepemu vremenu vsa igrišča prazna. Pri opisu javne infrastrukture se ne smem izogniti njihovemu kulturnemu središču, mi smo mu rekli kar kulturni dom, kako ga imenujejo domačini, si nisem zapomnil, zdi pa se mi, da

Srečanje na mostu

zgodovino z začetki v letu 1200 pa vse do danes. V njej aktivno odseva vsa slavna francoska zgodovina, s kakršno se v Šentjurju pač ne moremo pohvaliti. Sami začetki St-Florenta, ki je to ime dobil šele v 18. stoletju, pa seveda segajo daleč nazaj, v čase Rimljanov, ko se je kraj imenoval Vicius aureus, kar bi po naše pomenilo zlato mesto ali zlati grad. St-Florent je ležal ob pomembni zgodovinski prometnici, ki je poseben pomen imela tudi zaradi pristanišča na plovni reki Cher. Zanimivo je, da je mestna hiša (Chateau) pred desetimi leti zgorela, vsaj zgornja nadstropja so bila povsem uničena, a so jih dosledno restavrirali v zgodovinskih okvirih. Paradoksalno: svojo mestno hišo so zažgali z ognjemetom v času njihovega pustnega karnevala. Zgorela je, predvidevam, pred očmi zbrane množice in verjetno tudi ob navzočnosti gasilcev.

Prvi most preko Cher so zgradili Rimljani, kdaj je bil zgrajen most, preko katerega nas je naš gostitelj Didelot popeljal preko otoka sredi reke na drugi breg, ne vem, kot tudi ne vem, kdaj je bil zgrajen kar veličastni opuščeni železniški viadukt preko reke. Ta železniški most je sedaj nekakšna znamenitost St-Florenta, na katero so domačini

kulturni center. Sama zgradba leži v zgornjem delu glavne ulice, vhod z ulice je komaj opazen, notranjost pa je presenetljivo prostorna. Stavba je očitno novejšega datuma, zgrajena je skrajno racionalno, tako rekoč brez slehernega razkošja. Po tistem, kar sem videl, je njihov kulturni center »multifunkcionalen« in uporaben za vse namene, od scenskih do glasbenih in veseličnih. Primerjave s prvotnim Mušičevim idejnim načrtom za šentjurski kulturni center, ki je v resnici bogat, ne pridejo v poštev. Sicer pa tudi mislim, da si glede kulturnega centra St-Florenta ne bi kazalo jemati za vzgled.

Ker smo ravno tik pred našim obiskom v Franciji v Šentjurju sprejemali zelo »težak« Odlok o odvajanju in čiščenju komunalnih voda, me je zanimalo, kako imajo te zadeve urejene v St-Florentu. Če sem našega gostitelja Didelota razumel prav, imajo centralno čistilno napravo že vsaj kakšno desetletje, vsa gospodinjstva, ki pa niso in ne morejo biti priključena na javno kanalizacijo, imajo lastne čistilne naprave. Torej tisto, na kar Šentjur čaka do leta 2017, ima St-Florent že urejeno.

Franc Kovač

SLIKARSKA RAZSTAVA V
IPAVČEVI HIŠI»Odsev vrtov
notranjega
carstva«

Naslov slikarske razstave mlajšega celjskega slikarja Mateja Čepina (ki smo ga spoznali že na naših extemporih) je odločno preveč bombastičen, ali pa vsaj kičast, z ozirom na to, kar smo videli. Matej Čepin namreč ima svoj lasten likovni izraz, ki je sicer težko razumljiv, je odsev več ali manj le njegovega notranjega očesa,

toda gledalca sploh ne pusti indiferentnega. Male človeške figurice na velikem platnu, nekatere povsem domišljajske, druge pa še kako konkretno izrazne, vse pa na spektru več ali manj turobnih barv s praviloma dodanim koščkom vedrega neba, učinkujejo na opazovalca izgubljeno, skoraj praviloma moreče. Pri nekaterih platnih sem se spomnil na pokojnega Tisnikarja. Skratka, zdi se, da Čepin s svojo umetnostjo ne bo veliko zaslužil, vsaj pri navadnih zemljanih ne, kajti si skoraj ne morem predstavljati, da bi njegovo »moro« dan na dan gledal v svoji dnevni sobi. Podobne težave je na otvoritvi gotovo imel podžupan Artnak, ki se je trudil najti povezavo med Čepinovo umetnostjo in dnevom državnosti. V tem smislu, se mi zdi, tudi suvereni glasbeni nastop pevke Martine Zapušek in pianistke Mojce Kranjc ni ravno dopolnjeval Čepinovih sporočil. Kar pa sploh ne pomeni, da njegove razstave ne velja obiskati. Tudi šentjurski krog slikarjev okrog prof. Brodeja bi pri njem utegnil dobiti kakšen dober navdih.

FK

POMEMBNI ŠENTJURČANI,
FRANC RAZTOČNIK

14. nadaljevanje

piše: Rado Frece

Župnik Šolinc odstavil Raztočnika

Mešani pevski zbor župnije Šentjur pred cervijo Sv. Rozalije okrog leta 1951. V sredini župnik Viktor Ramšak (z deklico v naročju), za njim pa zborovodja Franc Raztočnik.

Tako kot že desetletje poprej, so se tudi v petdesetih letih prejšnjega stoletja v šentjurskem cerkvenem občestvu, katerega pomemben člen je Franc Raztočnik gotovo bil, porajale spremembe, ki so kot posledica dogodkov v tem času močno vplivale na njegovo glasbi posvečeno življenje.

Leta 1954 je nenadoma zbolel in umrl zelo priljubljen in med ljudmi spoštovan župnik, komaj 45-letni, Viktor Ramšak. Na njegovo mesto je bil imenovan duhovnik Ivan Šolinc, ki se ga mnogi starejši Šentjurčani spominjajo kot moža neizprosnega značaja, strogega župniškega upravitelja in ortodoksnega duhovnega voditelja. Ta dejstva pa niso bila v prid dobremu sodelovanju z organistom blage narave a umetniško močne osebnosti, ki je nenehno izžarevala hotenja po preseganju okvirjev uradne cerkvene glasbe – Francem Raztočnikom.

Leta 1956 je bila v šentjurski farni cerkvi pomembna slovesnost, ko sta zakonca Marija in Valentin Raztočnik slavila svoj častitljiv jubilej – zlato poroko, Valentin pa tudi 50 let orglarske in cerkovniške službe v župniji. Župnik Šolinc jima je v nagovoru poleg čestitk izrekel še veliko pohval in zahval, vse te pa skrbno zapisal v župnijsko kroniko. V to kroniko pa je bilo čez dve leti zapisano tudi, da je 30.10.1958 v 86. letu starosti za vedno zatisnil oči stari organist Valentin Raztočnik. Na njegovi pogrebni svečanosti se mu je župnik zopet spoštljivo zahvalil za mnogo dobrega, kar je storil za cerkev.

Dve leti pozneje pa je bil Valentinov sin Franc Raztočnik za svoje tudi že dolgoletno služenje cerkvi s strani župnika Šolinca deležen čisto drugačnih pohval. Te "pohvale" je slišal, ko je na koro pri sv. maši z orglami in petjem spremljal službo božjo. Dogodek mi je opisal Raztočnik sam, ta zapis torej povzemam po njegovem pripovedovanju, čeprav se ga še dobro spominjajo tudi nekateri starejši župljani, ki so mu bili takrat priča.

Dogodilo se je neke nedelje pri prvi maši v

šentjurski farni cerkvi. V tistem delu bogoslužja, ko duhovnik bere oznanila, je župnik Šolinc oznanil tudi, da dosedanji organist Franc Raztočnik v bodoče ne bo več opravljal te službe, ker iz moralnih razlogov zanj ni več primeren, kajti po Cerkvah zakonikih živi s sedanjo ženo "na koruzi", saj njegove druge – "civilne" poroke z njo Cerkev ne priznava. Zato je zanj veljaven le njegov prvi zakon, ki je bil sklenjen po "božjih postavah". Po le teh pa zdaj formalno živi v bigamiji (dvoženstvu), kar pa Sv. Cerkev obsoja, zato ga s tega mesta odstavlja.

Raztočnika je ob tem presenetljivem "oznanilu" seveda obšla "sveta" jeza, tako da je kar v tistem trenutku izza orgel župniku Šolincu na ves glas odgovoril: »Kaj sem jaz kriv, da mi je kaplan "babo" odpeljal ...«. V cerkvi je zavladala mučna tišina, saj so verniki to nesmiselno odstavitev priljubljenega organista z obžalovanjem sprejeli.

Razočaranju, ko so ga takratni veljaki že v moškem zboru prizadeli, se je sedaj pridružilo še eno – veliko hujše. Tokrat ga je po dolgoletnem vzornem vodenju cerkvenega zbora in predanem opravljanju orglarske službe, kot "v zahvalo", brez njemu znanih pravih razlogov, odstavil predstojnik vere, ki ji je je v zelo nevarnih, politično usodnih časih ostal Raztočnik neomajno zvest.

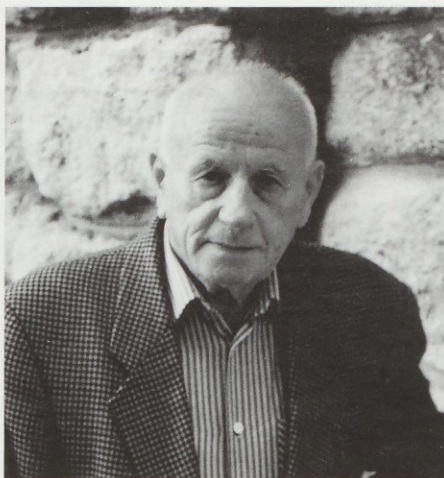
Dobro je vedel, da ga Šolinc ni odstavil vsled razlogov, ki jih je v oznanilu navedel, ampak za kaj drugega. Poznavalci takratnih razmer, so bili prepričani, da je župnik to storil iz osebnih zamer, saj Raztočnik skoraj nikoli ni poslušal njegovih pridig, ki so bile večinoma bolj "ustrahovalno" izvedene, ampak se je takrat ponavadi napotil v spodnjo gostilno Pri Kajzlerju", ki so ji zlobneži rekli tudi "Hudičeva kapela", kjer se je Franc okrepčal s šilčkom "kratkega". Tako okrepčan je z novim navdihom konec maše zaključil vedno z burnim a prelepim igranjem na orgle, ki je bilo večkrat tudi posvetne vsebine, s katerim je vernikom vsakokrat zelo polepšal tisti dan – župniku Šolincu pa najbrž ne.

se nadaljuje

JERNEJ BOROVNIK – BARTOL

So ljudje, o katerih se pri najboljši volji ne da zapisati ničesar, so pa tudi ljudje, ki se o njih zaradi bogastva in pestrosti njihovega življenja, osebnosti in ustvarjalnih dosežkov ne moremo dovolj razpisati. Med zadnje vsekakor spada danes prikazani **Jernej Borovnik – Bartol**, markantna in zaslužna osebnost Šentjurja, starosta šentjurskih literatov, pesnik, pisatelj, aforist, kulturniški delavec, igravec, zborovski pevec, strokovnjak agronomske stroke, strokovni učitelj in vzgojitelj številnih generacij s šentjurske kmetijske šole, ljubiteljski zgodovinar, kronist, dokumentarist in občasni dopisnik številnih časopisov, bivši izgnanec, taboriščnik in partizan, vojni invalid, rezervni oficir, pomemben družbeni delavec in dobitnik več družbenih priznanj, sicer pa neuničljivi optimist in humorist po duši, zlasti pa pokončen in samemu sebi zvest človek širokih duhovnih obzorij in bogatih življenjskih izkušenj, danes še vedno duhovno svež, bister, iskrič, za vse novo še vedno odprt in nenehno ustvarjalen šestinosemdesetletnik, ki bi mu najbrž zaman iskali para. Avtor tega zapisa je klenega in originalnega možaka malo po ovdovalosti in nesreči, pri kateri si je zlomil več reber, obiskal na njegovem domu in se z njim pogovarjal o njegovi bogati in usodnih dogajanj polni življenjski poti domala štiri ure, pa bi se brez težav lahko še enkrat toliko. Smrt ljubljene soproge ga je globoko prizadela, saj pravi, da ga je sedaj še samo pol človeka, vendar pa se vseeno ne da in kot nekdanj spremlja družbena dogajanja na televiziji in časopisih ter uresničuje svoje literarne načrte, nazadnje dopolnitev svoje zbirke večinoma že pozabljenih ljudskih napitnic oziroma hvalnic soku vinske trte. Trdo življenje, usoda, ki ga je neusmiljeno premetavala po nekdanji Jugoslaviji, ga postavljala v situacije, iz katerih se je izvil kot živ tako rekoč po čudežu, in obilje življenjskih preizkušenj, ki so terjale od njega maksimum energije, inteligence in etosa, kar jih človek premore, so ga izklesali v človeško bitje, ki v svoji plemenitosti ter ljubezni do življenja in ljudi sije kot biser, in ga naredile modreca v najlepšem pomenu te besede.

Izvir iz široko razvejanega rodu (ki ga je genealoško natanko proučil) – iz trdne kmečke družine z bogato tradicijo pevcev, muzikantov in igralcev iz vasi Lipa pri Frankolovem in je bil kulturno in družbeno dejaven skozi vse življenje, čeprav je začel kot pastirček in hlapček. Do formalne izobrazbe mu je bilo mogoče priti šele odraslemu, prej pa ne zaradi pomanjkanja, potem pa zaradi vojne. Med vojno je bila njihova družina izgnana na Hrvaško, sam pa se je kasneje znašel v peklu taborišč Stara Gradiška in Jasenovac, od koder pa mu je uspelo pobegniti in se vključiti v vrste hrvaških partizanov, s katerimi je kot sanitežek prekrizal vrsto hrvaških pokrajin in krajev ter si pridobil partizansko ime Bartol in vojaški čin.

Član šentjurske literarne bratovščine je vse od njene ustanovitve leta 1998 in je sodeloval v večini naših zbornikov. Pisati je začel nekako z začetkom II. svetovne vojne, intenzivneje pa se je literarno angažiral ob upokojitvi. Doma ima zgledno urejeno dokumentacijo svojega opusa, saj živi po maksimi »Marljivost, doslednost, red!«. Za seboj ima 6 knjig: 4 v samozaložbi izdane knjige poezije, aforizmov ter spominskih in kronističnih utrinkov s skupnim naslovom PESMI, IGRARIJE, MISLI (I – 1995, II – 1996, III – 1997, IV – 2000), uredništvo spominskega zgodovinskega zbornika SPOMINI SLOVENCEV NA JASENOVAC, STARO GRADIŠKO IN LEPOGLAVO (1998) ter zgodovinsko in etnografsko relevantno kroniko svojega rodu in svoje vasi – panoramski pogled na življenje naših prednikov na vasi s simboličnim naslovom VRNITEV (2006).

Naš portretiranec nas očara tako z obilnostjo kot z raznolikostjo svojega literarnega ustvarjanja. Beletristika je samo del njegovega pisanega in zvrstno ne vedno jasno opredeljivega opusa. Temu je rdeča nit prizadevanje, da bi se na ravni duha ohranile stvari, ljudje in dogodki, ki so se mu v njegovih poldevetih desetletjih zarezali v srce. Borovnik je nepopoljšljivi zaljubljenec v življenje. Pisanje mu je sredstvo, s katerim tega bogati sebi in drugim, pri čemer tiho upa, da prispeva k temu, da bo svet lepši in bolj človeški. Velik del njegovih pesmi je priložnostnih, sicer pa upesnjuje vse, kar se polasti njegovih misli, čustev in čutov. Preferira družbeno relevantne teme in rad pomoralizira. Otroško uživa v verzificiranju, rimah in besednih igrach. Pesmi ne kleše, ampak se mu krušijo od srca. Njegova poezija je preprosta in nepretenciozna, vendar le na videz, saj nosi bogata sporočila, pogosto pa nas z značilnim dobrohotnim humorjem spravlja v dobro voljo. Kot kronista bi ga priporočil v branje zlasti najmlajšim »po župci priplavanim« generacijam, ki se jim niti sanja ne, kako se je včasih živelo in kako močne in notranje bogate ljudi je izklesalo trdo življenje nekdanjih časov.

Rado Palir

DOMOVINI

*Domovina ti najlepša mila,
sveta nam Slovenija,
iz naših src privrela pesem je vesela,
mnogoglasna je mogočno zadonela.*

*Slovenija, ljubezen naša,
v svobodi, sreči, složnosti ljudi
v soncu se kot cvet nam razcveti.*

*Slovenija, ti naša domovina
gozdov in trat, kapelic in cerkva,
pred hišami so lipe in po gričih sončnih
vinska trta, češnja, jablana cveti,
v potokih, rekah bistrih in jezerih
naša se postrv drsti.*

*O domovina, našega življenja mati,
nam bodi dedovina srečna.
V opojnem tvojem vinu je resnica.
Naj tvoja slava ostane večna.*

Izbor aforizmov Jerneja Borovnika

Kdo si bolj od siromaka želi nebes,
četudi bo tja moral peš?!

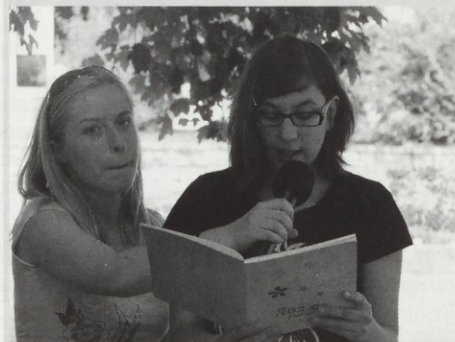
Slovenci nič več nismo
narod hlapcev iz doline šentflorjanske:
zdaj imamo vsi certifikate
vrednosti neznanke.

Vsi ljubimo domo-vino,
nekateri pa samo vino.

Politika je kurba,
zato jo imajo nekateri tako radi.

Ljudje se težko sprijaznimo z resnico,
da se življenje začinja in končuje s
plenico.

Eva na festivalu Pranger

V Rogaški je Eva Marzek na eni od prireditev literarnega festivala Pranger prebrala pesem iz Rožic poezij.

V poletno noč z Big bandom Šentjur in Majo Slatinšek

Big band Šentjur je v sklopu prireditev šentjurskega poletja odigral v nedeljo, 29. 6., na Mestnem trgu v Šentjurju prvi samostojen koncert, kot gostja pa je zapela Maja Slatinšek.

Kdo so Big bandovci

Big band Šentjur je začel z delovanjem januarja 2007, ko so glave staknili mladi, nadobudni in novih izzivov željni glasbeniki ter ustanovili Kulturno društvo Big band Šentjur. Zgodovina skupine je sicer daljša, saj so člani že sedem let poprej igrali skupaj, sicer pod drugim imenom in v malce drugačni in razširjeni zasedbi. V letu 2000 je razširjena skupina delovala pod imenom Mladinski pihalni orkester Glasbene šole skladateljev Ipavcev, skupino pa je vodil Matej Mastnak. Danes igrajo Big bandovci na raznih prireditvah in koncertih, vse več ogrevajo pete plesalcev na plesnih večerih. Big band Šentjur vodi od leta 2005 mlad in perspektiven Boštjan Jager, sicer profesor trobente, njihov repertoar pa vsebuje, kar so občinstvu predstavili tudi na Mestnem trgu, raznolike glasbene zvrsti – od jazzovskih in swing ritmov do rock-a in plesne glasbe, obožujejo pa uspešnice slovenskega skladatelja Jožeta Privška.

Prvi koncert je ogrel srca poslušalcev

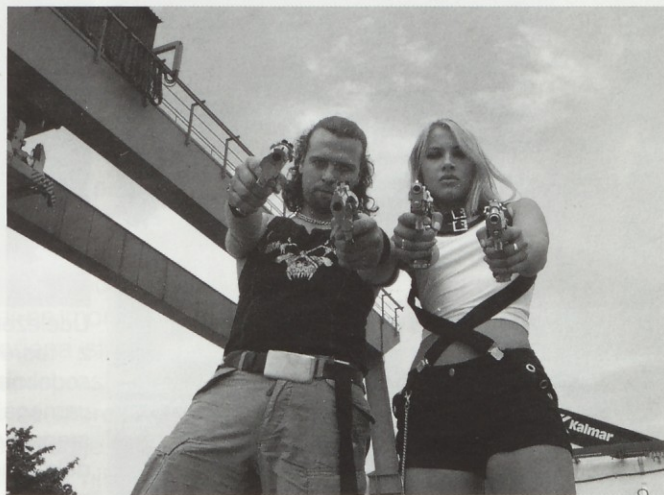

Na Mestnem trgu se je zbrala kar lepa množica ljudi, ki je imela čast prvič prisluhniti mladim glasbenikom. Prijeten nedeljski večer so s poskočnimi ritmi ustvarili člani Big banda, svoje vokalne sposobnosti pa je predstavila Maja Slatinšek, ki je svojo glasbeno pot začela že s petimi leti. Med drugim so zaigrali Poletno noč, Moon River, Zato sem norro te ljubila (vokal Slatinškove), La banana, What a feeling ..., za bis pa so navdušili še s skladbo Na Roblek in Magnifkovo Silvijo. Led je torej prebit, ob mladosti, glasbeni ustvarjalnosti in neizmerni volji, pa lahko dosežejo Big bandovci iz Šentjurja še veliko uspehov.

Natalija Plemenitaš Fuchs
Foto: Mitja Jager

Filmski prestiži v Šmarju

V nedeljo 29. junija je v Kulturnem domu v sosednjem Šmarju del svojega filmskega opusa predstavljaj mlad slovenski igralec, doma iz Grlič, Aljoša Kovačič. Zbralo se je nekaj deset ljudi, večinoma prijateljev in znancev, ki so si ogledali vsega skupaj 18 enominutnih filmov, kratek film Kam je izginila Slovenija s Severino, odlomek iz 90-minutnega filma z režiserjem Mikom Figgisom, nazadnje pa celovečerec Rezervni deli Damjana Kozoleta.

Aljoša Kovačič in Katarina Jurkovič v filmu Izhod

Polurna zamuda zaradi tehničnih problemov ni nikogar odgnala iz prizorišča – navsezadnje je prišla kar prav, da smo si lahko postregli z alkoholnimi in brezalkoholnimi pijačami, domačimi rogljički, narezkom ..., in poklepetali. Aljoša, ki je diplomiral igro na AGRFT v Ljubljani, nas je uvedel s kratkimi informativnimi nagovori k posamičnim projektom oz. izdelkom, predvsem pa je bil večer namenjen filmski govorici sami. Enominutni filmi, ki so bili posneti po 6 naenkrat 3 leta zapored na oglaševalskem festivalu Zlati boben, na t. i. živi filmski delavnici Studio Drum, so nas domala osupnili. Morda je prav kratek film medij, ki je najbolj od vseh zmožen spreobrniti gledalca v soudeleženca neke alternativne resničnosti. Kot zanimivost – režiserji so imeli na voljo po dva igralca, vsak zgolj pol snemalnega dneva, naslov pa so dobili v kuverti tik pred začetkom dela. Gre za najboljše oz. najdejavnejše vzhodno-evropske režiserje. Do sodelovanja z Mikom Figgisom (Leaving Las Vegas) je prišlo na mojstrski delavnici z 20-člansko ekipo mladih ustvarjalcev z vsega sveta, ki so bili izbrani izmed

mnogih, prijavljenih na razpis. Cilj delavnice je bil, da v pičlih sedmih dneh s pomočjo digitalne tehnologije posnamejo 90-minutni film – od ideje do končnega izdelka, z naslovom Something memorable. Predstavljen je bil na Berlinale Talent Kampusu leta 2005 in požel obilo zanimanja gledalcev in medijev.

Rezervni deli (2002) so bili uvrščeni v tekmovalni program festivala Berlinale 2003 in do danes veljajo za enega izmed deset najpomembnejših filmov Nove Evrope. Kinematografsko je bil distribuiran po številnih evropskih državah in prikazan na najpomembnejših filmskih festivalih in televizijskih postajah. Toda doma je že pregovorno najtežje uspeti, in tako se lahko zgolj čudimo, da marsikdo še ni videl tega izrednega izdelka oz. sploh ne ve zanj ...

Aljoša je spregovoril seveda tudi o tekočih in prihodnjih projektih, o tem več jeseni, ko prideta v kinodvorane nova slovenska filma; drama Slovenka in akcijski film IZHOD.

E. K.

ŠPORTNO-DRUŽABNA PRIREDITEV NA GROBELNEM

Grobelno se prebuja

Svojo prireditev, ki so jo poimenovali Pozdrav poletju, so imeli v soboto, 28. junija. V popoldanski vročini se je najprej pomerilo 8 domačih vaških ekip (mešane trojke) v odbojki na travi. Čeprav mladi Grobelčani niti nimajo odbojkarskega igrišča (tekmovali so kar na travniku za domom KS), so pokazali dokaj solidno, predvsem pa borbena odbojko. V polfinalnih obračunih so Rdeče zvezde (kombinirana ekipa starejših iz Stopč in Grobelnega) morale priznati premoč dijaški sestavi Nevem, Stopče pa so gladko odpravile Grobelno. V finalnem obračunu je zmaga po zelo izenačeni tekmi pripadla ekipi Stopč. Poleg športa so imeli na programu tudi bogat glasbeni program: Mlade upe, ponkovski Čik'n pir in zvečer celo ansambel Nude iz Celja.

Ker Ob 20. uri na prizorišču ni bilo še nobene gneče, smo vprašali organizatorico menda prvega tovrstnega dogodka na Grobelnem gospodično **Jasno Germek s Tratne**, od kod jim denar: »Težka bo. Nekaj bomo že zaslužili z gostinsko ponudbo,

toda za 4000 €, kolikor nas stanejo samo ansambli, zagotovo ne bo dovolj. Nekaj malega so nam prispevali sponzorji (Avto Mlakar, Vulknizacija Mulej), razliko pa bom morala pokriti sama iz blagajne svoje firme Posredniške agencije Minaja. Še dobro, da odlično sodelujemo z

našim športnim društvom in njegovim predsednikom Ludvikom Straškom, pa tudi drugi so nam radi priskočili na pomoč. Pa saj smo sami domači in delamo zase.«

FK

Tečaj varnega dela z motorno žago za lastnike gozdov

Zavod za gozdove Slovenije, KE Šentjur, je organiziral v sodelovanju s Srednjo gozdarsko lesarsko šolo Postojna tečaj s področja varnega dela z motorno žago v gozdu za lastnike gozdov. Tečaj je potekal od 16. do 18.06.2008 v Loki pri Žusmu, kjer se ga je udeležilo 20 lastnikov gozdov.

Udeleženci so se prvi dan seznanili z teoretičnim delom (predstavitev sodobne motorne žage, osnove varnega podiranja, predstavitev sredstev in opreme za varno delo, delo z motorno žago, ...). Praktični del pa je vseboval pregled motornih žag (čiščenje, brušenje verige, nastavitve motorja), šolski prikaz varnega podiranja po posameznih fazah (zasek, podžaganje, vbodni rez, prežaganje) ter podiranje dreves

na terenu, kjer je vsak udeleženec v spremstvu inštruktorja pravilno podrl eno drevo.

Po opravljenih tečajih iz varnega dela z motorno žago, varnega dela s traktorjem ter ekonomike in trženja je lastnik gozda usposobljen za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji – storitve z gozdarsko mehanizacijo.

Miha Fonda

PREJELI SMO

Zveza borcev ni Cveto Erjavec

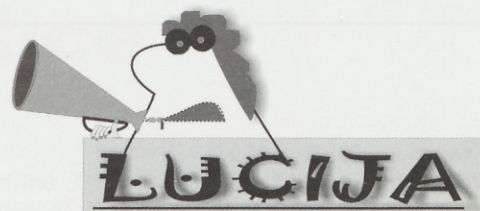
Sem sicer premlad, da bi bil borec, sem se pa leta 2005, tako kot mnogi drugi, včlanil v šentjurski odbor ZB. Tudi zaradi svojega prepričanja ali pa tudi samo zato, da dam izumirajoči borčevski organizaciji podporo. Toda to, kar se dogaja v borčevski organizaciji, me je zrevoltiralo. Vse niti ima v rokah g. Cveto Erjavec, ki po svoje odloča, kakor se mu zdi prav. Kar pa ne bi bilo tako sporno, če bi pri svojem ravnanju imel v vidu interese borčevske organizacije in se ne bi le bal za svoje takšne in drugačne koristi, na primer za ohranitev svoje funkcije predsednika KS ali ženine službe v županovem tajništvu.

Na občnem zboru ZB 15. maja v Žontu je 63 navzočih članov sklenilo, da ZB zahteva nazaj pisarno, ki si jo je prisvojil OO RK oziroma Slavko Slejko. Do 15. junija naj bi bila pisarna izpraznjena, v njej pa tudi nameščena oprema, ki nam

jo je obljubil predsednik RO ZB Stanovnik. Zgodilo pa se ni nič, ker se je menda g. Cveto tako dogovoril z županom. Šentjurska ZB se je morala odpovedati svoji pisarni, obljubljeni opremi, prav tako pa je ostalo nerešeno vprašanje praporjev, ki naj bi jih sofinancirala Občina. Razumljivo, da je posledično odstopil letos na novo izvoljeni predsednik OO ZB Mihael Bučar. Čeprav je tudi njega na to mesto dejansko postavil Erjavec. Njegovo potezo vsekakor pozdravljam, mislim pa, da se z Bučarjevim odstopom v OO ZB Šentjur ne bo nič spremenilo, dokler ga bo iz ozadja vodil Cveto Erjavec na njemu značilen oportunistični način.

Josip Bogdanovič, Dramlje

Lucijina reportaža

Dobrota je sirota, pravi star slovenski pregovor, njegovo resničnost pa naj bi v kratkem čutila na svoji koži tudi jaz. Iz neuradnih virov sem namreč zvedela, da dobjanski podžupan Leskovšek, ki sliši tudi na ime Meri, o katerem sem vključno z njegovim šefom Francijem že veliko lepega napisala, začenja sveto vojno proti meni. Na sodišču menda toži mojo urednico, ta pa mi je že vnaprej povedala, da bo namočila mene, ker so dobjanski politiki moje stranke. Torej bi me podžupan rad strpal v zapor, pa še nekaj tisoč evrov, ki jih jaz še nikoli videla nisem, naj bi izterjal od mene za ublažitev povzročenih mu psiho-fizičnih muk. Vidite, takšen je ta svet, ko nihče ne spoštuje niti svojega dobrotnika, kaj šele resnice in pravice. Če se bi mi kaj tako groznega res zgodilo in bi mi Meri hotel sproti požreti vsak krvavo prislužen cent, se bi seveda raje odločila za zapor. Si predstavljate, kako zanimive bi lahko bile reportaže iz Starga piskral? Potem ko bi pa svoje odslužila, bi se pač postavila v vrsto med dobjanske reveže, ki se z avtomobili pripeljejo na RK po pakete, obleko in podobno. Če so tako na psu tudi upokojeni učitelji, da jim ni nerodno, zakaj bi bilo meni, ki moram nositi minice samo zato, ker še za dolgo krilo nimam. Toda priznati moram, da me malo le skrbi, ker pač vem, da pravica, čeprav ima zavezane oči, že po vagi ve, koga je treba zaščititi. Pa se mi zdi, da moja kilaža ni kaj posebnega. Ampak obupala še nisem, ker računam tudi na Francija, ki bo svojemu prvemu podrejenemu položil na srce, da naj se lepo zazre sam vase, ne nazadnje tudi zaradi ugleda dobjanske občine, ker če bi vse, kar jaz vem, izbruhnilo na svetlo, bi utegnili biti kriza.

Recimo podobna kriza, kot nekateri pričakujejo, da bo razsajala okrog izgubljenih občinskih dokumentov. Ampak tu so brcnili v temo. Kaj pa je to takega, če se kam založi kakšna pogodba o že zdavnaj uspešno realiziranem projektu. Še posebej, če ga radodarno sofinancira Evropa, ki seveda nima pojma, kaj je za nas bolj prav. Na drugi strani pa nam je CMC menda naredil še več, kot je Erika od njega zahtevala in kot je zapisano. Pa še kateremu od občinskih šefov je tu in tam požrtvovalno priskočil na pomoč. Gre pač zgolj za poslovni bonton in prav nič drugega. O katerem pa naši občinski nadzorniki, ki so si res začeli domišljati, da lahko vtaknejo svoj usrani nos v

vsako luknjo oziroma se praskajo tam, kjer jih ne bi smelo srbeti, seveda nimajo blage veze. Kaj pa je to 600 tisoč ušivih evrov. Saj še za 15 novih stanovanj ni, naši občinarji pa so z njimi naredili domala nemogoče – vdihnili takorekoč dušo bivši Čretnikovi hiši in zgodovinskemu Zg. trgu. In gradbincem tudi. Če bi bilo po mojem, bi Eriki morali dati občinsko priznanje, ne pa da jo tako nesramno vlačijo po časopisih.

Enako moram odločno vzeti v bran tudi mladeniča, ki sta prejšnji teden nekaj obračunavala z okni glinškega vrtca. Saj ne more biti drugega, kot da jima je v tisti stavbi bila storjena sila in zdaj sta se te svoje frustracije rešila na najpreprostejši način. Ali naj bi še naprej lulala v posteljo ali se morebiti celo vdala mamilom? Žal pa te lekcije iz psihologije naši policisti niso vzeli in bodo spet zganjali silo nad njima. In se nazadnje še čudili, če bodo nekega lepega dne popokale šipe tudi na policijski postaji. Podobno sem zaskrbljena nad slivniško kresno nočjo, ki je, kot pravi šef Matija, finančno povsem uspela, toda je takoj po fešti blagajničarka zbrisala na morje, pa še ni znano, če ni morda vzela blagajne s seboj.

Kot vse kaže, bom morala vzeti v zaščito planinske klumparje, ki so Planino, ki je bila turistično in že v času avstroogrske monarhije, ko Slovenci še niso imeli pojma, kaj je to turizem, spet spravili pokonci. Zlasti tiste, ki se imajo za varuhe narave in bi vsaj jutranji del kritičnih noči radi predremali. Ampak denar pač nima duše, pravijo. Ni pa še znano, če ga bo klumpanjsko žuriranje dalo dovolj za uspešno uskladitev netržne božje poti z množičnim hapeningom, konzumiranjem pijač in priložnostnim razvratom. Ampak jaz pravim, hvala večnemu bogu, da je tako, ker se eno z drugim nekako pogliha in je končna moralna bilanca izravnana, penezi pa le ostanejo. Kar se mene tiče, vsa čast Rajhom, Senicatom in kompaniji, ki očitno dobo molzejo slovensko žurersko sceno. Moram priznati, da ne morem uganiti, zakaj jih ignorira Zlatina, pardon, zdaj menda že »osmoljena« šentjurska Razvojna agencija Kozjansko, ki bi iz njih zagotovo lahko naredila donosen evropski projekt.

Vaša Lucija

Singapur

Dragi domači! (26.5.2008)

Včeraj smo prispeli v Singapur ob 11. uri, tukaj čas teče 6 ur naprej. Na poti je potekalo vse brez težav, tudi družbo imam (Marina, leto mlajša, poje v Ave). Let iz Züricha je trajal 12 ur, na letališču so nas pričakali organizatorji in z avtobusom smo se odpeljali do našega hotela. Hotel ima dve zvezdici, a to za naše razmere pomeni vsaj štiri.

Mesto in prebivalci: Danes smo začeli raziskovati mesto – gre za multikulturno mešanico ljudi, na koncu sem ugotovila, da smo najbolj drugačni prav mi sami. Ljudje so zelo prijazni, takoj so pripravljeni povedati, kaj naj še obiščemo, svetovati, kam se napotiti, kje se kupi poceni roba, mislim predvsem na stvari, kot so fotoaparati, kamere, mp3ji, ... Mesto je urbani raj, z visokimi stolpniciami, šoping centri na vsakih 30 m, vsaj v tem predelu, kjer stanujemo mi, in spet vmes z zelenimi parki z za nas zanimivim rastlinjem. Prebivalci so v povprečju vsi manjše rasti in bolj drobni kot mi. Ženske se najdejo tudi zelo lepe, moški, za moje

pojme, totalno neprivlačni ...

Hrana: ahhh, ta Azija, čeprav je tokrat lažje kot takrat, ko sem bila v Koreji. Tukaj skoraj vsi jedo zunaj, ker je poceni, ampak njihovi food centri v naših občutljivih nosovih šmrdijo, če si predstavljate po vsej hrani, ki jo skuhamo kar pred tabo in ne po prav visokih higienskih merilih. Tudi zunaj je včasih zaznati tak vonj. Zaenkrat niti apetita nimam. So pa pogosti tudi Mc Donald's-i, če bo sila ...

Vreme: zunaj je vročina, ne vročina, vlaga, ki je nismo navajeni. Pa oblačno. Po moje okoli 30 stopinj in vlaga, vlaga, vlaga. V hotelih in trgovinah in lokalih pa klima, da sploh nimaš občutka, kakšno je realno stanje.

Shopping-manija: Začele so se razprodaje, čeprav cunje niso neki presežki, veliko je kitajske robe ...

Plani: Jutri začnemo z vajami, do konca tedna imamo 3 predstave Arhitektura tišine, v vmesnem času videti čim več, kar se bo dalo. Konec koncev smo pa tu zato, da delamo.

Finančno stanje in cene: Dobili smo dnevnicke v ameriških dolarjih, solidno za tukajšnje cene. Cene: oblekica, ki sem jo kupila in ni bila na razprodaji: 33 singapurskih dolarjev. Menjave gredo pa bolj takole: 1 USA dolar je 64 € in 1 € je 2 njihova dolarja (od zdaj naprej z dolarjem mislim singapurski dolar). Menjave: 100 USA dolarjev je 134 singapurskih, v evre raje nič ne preračunavamo, ker še nismo došli. Če pa že, je pa zelo enostavno: singapurska cena je polovična v evrih ... Obrok, če ne pretiravaš, stane največ 20 dolarjev.

No, dragi domači, vse je v redu, tokrat niti kulturnega šoka nisem zaznala, imam včasih večjega, ko pridem iz Dobja v Ljubljano.

(29.5.2008)

Pri nas je ura že 23:15, prestala sem prvi nastop. Arhitektura

tišine je res en lep projekt, z zanimivo zgodbo o umiranju in ponovnem rojevanju, ki je prikazana preko rib. Nikoli še nisem gledala baleta, zato mi je verjetno še bolj všeč. Moram vam povedati, da se mi je razblinila naivna predstava o čudovitosti poklica pevca v opernem zboru. Ko vidiš, koliko pride zraven birokratskih in drugih težav, vidiš, da je umetnost kot taka res povsem na zadnjem mestu. Nikoli, res nikoli ne želim imeti samo take službe. Sicer je pa v teatru zelo podobno, to sem spoznala v letošnjem letu. Drugače se družim z Marino, dobro se razumeva, edino jaz imam včasih malo drugačne želje, kaj si ogledati, ona bi se pa držala bolj glavnih ulic. Ni vsak cigan po duši. Pa z dvema fantoma, no, starejšima gospodoma, 35+ let, čeprav sta ob tej oznaki kar malo užaljena, iz skupine Male malice se družimo, tisti z letošnje Eme, ki so peli pesem Spam. Sami bivši APZjevci, s katerimi imaš kar naenkrat ne vem koliko skupnega, v bistvu pa nič ... Pomeni pa odlično komunikacijsko prednost, takoj smo na enaki valovni dolžini.

Kaj še ...

Promet poteka po štiripasovnicah, vozila imajo volan na nasprotni strani. Še vedno podzavestno najprej pogledam levo, ko grem čez cesto, čeprav pride avto z desne. Ja, kulturni vzorci, ki jih ne moreš tako hitro spremeniti.

Na ulicah in po radiu je slišati muziko, ki jo poslušamo tudi pri nas. Singapur pač ni neka azijska vas, pač pa svetovno mesto, s stolpniciami, biznis centri, nakupovalnimi centri, vmes so pa indijska, kitajska, muslimanska, holandska četrta ...

Danes so se shopping centri izkazali za zelo koristne, deževalo je kot iz škafe, drugače še vedno 30+ stopinj. Na števcu za internet pa še natanko 5 minut ... Nimam občutka za čas, učim se nič ne, ker ne gre, in tudi časovne razlike še nisem prežvečila. Počasi se odpravljam spat, ura je primerna. Mogoče bom spila še eno pivo za lažji spanec. Nenavadno, kako paše, zaradi vlage najbrž, čeprav drugače piva ne maram.

(1.6.2008)

Najprej: iskreno se opravičujem dragemu svaku Gorazdu, ker sem tako malomarno izpustila njegov osebni praznik. Gorazd, vse najboljše! Čestitke iz drugega konca sveta, bom spila tudi kozarček nate ...

No, nadaljujmo. Kako se kaj imamo. Tukaj smo že en teden in se vedno nismo videli vsega, ker je za videti. V petek smo bili v botaničnem vrtu. Čudovito, sploh vrt orhidej (za orientacijo, vstopnina je 5 dolarjev, kar pomeni 2,5 eur, drobiž torej), saj imajo čez 25.000 vrst različnih orhidej. Potem so tu še evolucijski vrt od začetkov preko praprotnic do danes, ginger garden, da o rain forestu sploh ne govorimo, ker je res deževni gozd, sploh zaradi vsakodnevnega močnega dežja, ki nas je med drugim namočil prav v botaničnem vrtu.

Potem smo se trije stiskali pod mini strehico 1mx30cm, da je za silo nehalo, da smo prišli do prostora, kjer stojijo taksiji. Tukaj promet običajno poteka s taksiji, niso preveč dragi in še najbolj enostavno je. Čeprav smo danes, po mojem predlogu, ker očitno se družim s samimi 'čokolinarji', ki jih je vsega strah, odkrili podzemno železnico. Česa takega še nisem videla, mislim glede urejenosti. To se pripelješ po tekočih stopnicah, potem spet po drugih tekočih stopnicah, vse je v kamnu, v marmorju, vse je čisto, svetlo, da nimaš občutka, da si na podzemni. Rim in ostala velika mesta, kjer sem bila, se res lahko skrijejo ... In nobenih papirčkov in čikov, kot smo vajeni na Balkanu, vse lepo, čisto, pregledno, hitro. Sistem pa tak, da se ne moreš prešvercati, tudi če bi želel, ker vse računalniško vtipkaš, tudi destinacijo, plačaš dvakratno ceno (recimo 2 dolarja), in po končani vožnji vrneš kartico na avtomatu, ki ti vrne denar. Super, res.

vaša Anika
(se nadaljuje)

Julijske veselice

Kresna noč uspela

Turistično društvo z novim predsednikom Matijo Iskro jo je očitno uspešno obudilo od mrtvih. Ob 21. uri je bila sicer romantična Ramna še razmeroma prazna, toda Matija zatrjuje, da se je sredi noči na njej gnetlo okrog 1000 gostov, ki so popili dovolj, da bo v blagajni ostalo nekaj cvenka.

Šola se rola

Na Mestnem trgu je bilo živahno, toda nič posebnega. Nekaj malega šolskega programa, nastop skromnih 20 svojim letom primerno »štoraštih«¹ valetniških parov, pa seveda enourna (in verjetno primerno draga) ekshibicija evrovizijke Rebeke Dremelj. Hoja z hoduljami, ki jo je pripravil in demonstriral »artist«² iz Lovrenca na Pohorju, je predstavljala aktivno fantovsko zabavo.

Klumpanje

4. in 5. julija je bilo na Planini že tradicionalno Klumpanje. Prvikrat je trajalo dva dni. Po besedah organizatorja Iztoka Senice je prišlo

prvi dan 1500 ljudi, drugi pa 3000. Z obiskom je zadovoljen, še posebej glede na razmere – deževno vreme in nesreča v Sevnici, zaradi katere so tam odpovedali vse prireditve. Predračun Klumpanja je znašal 70.000 evrov, generalni pokrovitelj je bil Tajfun. Iztok Senica napoveduje naslednje leto praznovanje 10-letnice Klumpanja, za naprej pa bodo še videli. Zaslužka še niso sešteli, vstopnina pa je znašala za en dan 12 evrov, za dva pa 18.

Srečanje muzikantov v Dolgi gori

Množičnost tega veseličnega dogodka je skoraj že legendarna: tudi letos naj bi bilo v Dolgi gori po mnenju organizatorjev blizu 2000 obiskovalcev. Realna številka je sicer dva do trikrat manjša, še vedno pa gre za enega od naših najbolj množičnih dogodkov. Ki pa je žal glasbeno iz leta v leto manj atraktiven. Nastopajo skoraj sami otroci, med njimi resda skoraj polovica domačih, ki pa ostajajo daleč v ozadju.

Med solisti je bil nesporno najboljši 11-letni Tilinger iz Šmartnega, med samo štirimi ansambli pa po mnenju strokovne komisije Mladost, skupina sestavljena iz mladih fantov z vseh vetrov, po oceni občinstva pa ansambel Plamen, prav tako sestavljen iz mladeničev iz vseh koncev bližnje in daljne okolice.

Med nagovori velja omenti župana Tisla, ki je Dolgogorčanom čestital za pravo veselico: »...ko ne pleše vsak zase in po kateri se čez devet mesec rojevajo veseli otroci.«³ Ker so bili tisti »pridni«⁴ verjetno na novi maši v Dramljah, nihče ni protestiral.

Še nekaj cen: vstopnina 5 €, pivo 2 €, domače vino 6 - 8 €, čevapčiči 4 €.

Gasilska veselica na Selah

Gasilska tekmovanja še grejo, veselica pa bolj slabo. Na Selah so med desetimi gasilskimi ekipami zmagale Šentjurčanke in gasilci iz Prožinske vasi, na veseličnem prostoru pa ni bilo gneče. In tudi zaslužka ne. Predsednik Zupanc je povedal, da so se rdečih številčk rešili s pomočjo sponzorjev (Občina, KS, Jager, ...)

Drameljčani slovesno sprejeli svojega 6. novomašnika

Klemen Jager je 6. drameljski (živeči) duhovnik. Pred njim je imal novo mašo pred 11 leti Kačičnik, že naslednje leto pa jih spet čaka slavlje z Lovrom Slejkom.

Nova maša je za kraj še vedno izjemen praznik, nič manj slovesen in nič manj množičen, kot je bil nekoč. V soboto 5. julija se je že na zunaj videlo, da Drameljčani svoj praznik jemljejo zelo resno: vse

Čindara - kolo novomašnika

pospravljeno, trije slavaloki, cesta pred Klemnovo rojstno hišo okrašena z rožami, velik prireditveni šotor za goste postavljen, cerkev okusno okrašena ...

Začelo se je v soboto zvečer s sprejemom novomašnika v farni cerkvi. Klemen je med samozavestnima domačim župnikom Strmčnikom in zadnjim novomašnikom Kačičnikom deloval nekoliko otožno, igra prstov na sklenjenih rokah pa je tudi kazala, da v njem vendarle ni spokoja. Potem so se pred njim s pozdravnimi nagovori in darili zvrstili predstavniki cerkvenega sveta, pevcev, ministrantov, sošolcev, bližnjih in manj bližnjih sorodnikov, na koncu tudi domači župnik. Začelo se je s tremo, celo Strmčniku se je zatresel glas, potem pa je steklo. Darila so bila tradicionalno simbolna: štola od cerkvenega sveta, dva keliha, mašniški plašč in popotna palica od sorodnikov, goreča sveča od Strmčnika itd. Naposlušali smo se velikih besed, lepih misli, prispodob, želja ... Le novomašnik je bil tiho. V obredu, ki je sledil, je z mehkim moškim glasom vendarle spregovoril nekaj besed, litanije pa je odpel presenetljivo v tenorju.

Nedelja je bila polna: ob osmih zjutraj so ga »prebudili« pevci in ga pospremili v cerkev. Nova maša kot nova maša, potem pa slavnostno kosilo pod velikom prireditvenim šotorom – 370 povabljenih in še nekaj več navzočih, nagovori, darila in pa svetinska plehmuzika pod vodstvom bivšega drameljskega župnika Zupančiča. Vse niti je imal v rokah škofijski ceremonial. Župan Tisel je povedal, da je nova maša praznik za vso občino, ter samokritično, da so duhovniki še edini, ki jim ljudje zaupajo. Seveda ni šlo tudi brez tradicionalne čindare – kola, v katerem naj bi sodelovali vsi, vodi pa ga novomašnik.

Gospod Klemen, ki dejansko za vedno zapušča rodne Dramlje (gre za kaplana v Šoštanj), je na vprašanje, kako kot središče velike pozornosti prenaša to slavlje, povedal: »**Slabo. Nisem tega navajen in moram priznati, da bi bil najbolj vesel, če bi že bilo tega konec.**« Toda za eno od prihodnjih števil ŠN pa je le obljubil intervju.

Župnik Strmčnik se spretno izognil vprašanju, kaj nova maša finančno pomeni za župnijo: »Samo na denar mislite ...«

Gospa Jager, novomašnikova mati, pa je povedala, da je njihova družina gostitelj, da pa so jim Drameljčani tudi pomagali.

F.K.

Hiša brez morja

Velik dnevni prostor se je odpiral na belo teraso. Ker je bilo svetlo, se mi je zdelo, da smo na morju. Pa pravzaprav sploh ne vem, kje smo bili – kot da sem v hiši za nekaj dni, recimo en teden, in ne vem niti, kje se nahaja, niti, kako sem prišla vanjo.

Mike je povabil edinole mojo staro prijateljico, to je storil po moji neizrečeni želji. Moram paziti na svoje misli – zdaj ni več dovolj, da ne govorim preveč, tudi misliti moram le še potihlo. Plenilci prežijo vsenaokrog. Kote sob in predpražnike sva posipala s strupom za podgane in nekakšnim odganjalcem mrčesa. Nazadnje mi je bilo žal za to potezo in sem ves ta prah počistila – naj živijo, ko pa znajo to hoteti.

Zdi se mi, da sem na smrt bolna in me je Mike pripeljal sem, da v miru božjem umrem. On ve, da si želim samo še miru. In njegove prisotnosti. Daje mi občutek, da ne obstajam zastoj, čeprav brez elektrike. Poklical je torej Sandro in je prišla. Ulegla se je na ležalnik, jaz sem sedla k njenim nogam in sem jo bolj kot ne nemo gledala. Čakala sem, da mi ona kaj pove – gotovo ve več od mene. Mike je priskrbel res veliko heroina, tako da bi ga ja bilo dovolj, dokler ne bo vsega konec. Kako je plačal najemnino, res ne vem. So pa bili včeraj tu lastniki, kakšnih 5 jih je, fantje in punce, dva izmed njih imata celo otroka, majhno punčko. Z njimi se je dogovoril, da bova tu do »konca«, da bova pazila na stvari

in podobno. Blontna punca z otrokom je bila skeptična, dvakrat mi je rekla, naj se ne dotikam radia v spalnici. Ni panike, kaj mi pa bo zdaj poslušanje muzike, saj mi ni do tega. Moja glava je čisto prazna in bela, nič me ne boli. Sumim, da imam nekakšen tumor ali nekaj. Mike ve, kaj mi je, in njemu sem prepustila vse odločitve. Pa še eksotično je – biti na milost in nemilost prepuščen komu, ki je domala z drugega planeta. Kako da imam ravno jaz takšno srečo, da sem ga srečala? No, ni bilo zmeraj srečno – morala sem zadušiti slovensko krivdo in postati nadzemska, če že svetovljanske krvi nisem.

Zdelo se mi je, da Sandro zebe, in sem ji ponudila pokrivalo. Začudeno me je pogledala, češ da mene zebe, ko pa se vsa tresem, in kako da nič ne čutim? Pa sem očitno le začutila – toda občutka nisem pripisala sebi, temveč njej. Tudi rešila sem problem napačno – pokrila sem njo z nekim starim plakatom, ker pa ji to ni bilo všeč, sem šla po deko v hišo, modro in z vonjem po plesni. Zatohli in postani vonji so mi postali nekako všeč – asociirajo me na najboljše v najslabšem. Ničesar ni preveč – vse je izgubljeno, tudi svežina, čistost, napetost. Brezstrastje smo pokopali, zdaj gnije, to je vse ... Pa ni pomagalo, še vedno me je domnevno zeblo. Potem sva pili kavo, ne da bi še imeli kar koli skupnega, razen, da sva tu. Toda to je zdaj edino pomembno.

Aja, lastniki! Soba je bila razdeljena na štiri dele z velikimi težkimi zavesami. Kot bi bile sobice. Z Mikom sva ležala v eni izmed »sobic«, pokrita sva bila s toplo odejo – očitno me je spet zeblo in me je ovil vase pa v odejo. Objeta sva bila tako, da se skoraj ne bi mogla premakniti, če bi si to želela. Bilo mi je tako lepo in toplo,

skorajda popolno, samo ti ljudje so še vedno šarili naokrog in mi jemali mir. Odprla sem oči in samo pomislila, ne da bi odprla usta, da hočem, da naju vsi že enkrat zapustijo. Prišežem, nič nisem rekla naglas, vendar je tista tečna blontna punca zarobantila proti meni – Prav, no, saj že gremo ... Čez nekaj minut sva bila čisto sama. Mike nama je skuhal heroin in sva ga vzela, on na hrbtni strani roke, jaz po klasično pod komolcem. Vse je bilo popolno. Bela se je iz moje glave razlila po prostoru in namočila prhel parket. Mike je bil ljubeč. Božal me je po laseh in po hrbtu, njegovi mlačni in čisto nič vlažni prsti so drsli po moji prav takšni koži gor in dol. Rekel mi je, da me ljubi in da bo vse dobro. Nasmehnila sem se. Takrat je prirobantila nazaj blontna in sem jo lastno ročno spodila na dvorišče. Na dvorišču sem potem obstala čisto bela sredi ostalih in dojela, da sva v zares stari razpadajoči hiši v neki vasi bogve kje, če sploh v Sloveniji. Neki pankiči, ki so kar skozi okno hodili not pa ven v pritličju zgradbe, so se pogovarjali po hrvaško, takoj sem pravilno zaključila, da so vsekakor zadeti kot kante. Torej sploh ni imel daleč, Mike, meni pa se je zdelo, da je nabavil pri samih Angelih in me odpeljal na res mega zadnji dopust na konec sveta, kjer ni nobenih ljudi, sploh pa ne takihle navadnih mulcev. Čisto brez okusa. Ko me je en od njih zagledal, je čisto utihnil. Hm. Odbrzela sem nazaj not.

»Najina« hiša je ob cesti, terasa pa gleda stran, čez travnik proti gozdu. Če ne bi bilo celinskega gozda, bi lahko prisegla, da je za obzorjem zeleno morje. Stopnice so škripale, ustavila sem se, da bi videla, če ne gre kdo za mano, pa nič. Premišljala sem o tem, da bom zdaj končno lahko napisala tudi, kako sem živela na tujem. Potem pa sem se spomnila, da najbrž ne bom več pisala. Da je le vprašanje časa, ko tudi dihala in ostalo ne bom več. Toda kdaj? In kako?

Gotovo je Mike vse dobro premislil. Gor sva šla na cigareto, položil je glavo v moje naročje in me prosil, naj mu berem. Karkoli. Zaprla sem oči in brala. Tokrat je bilo napisano čitljivo in celo v Slovenščini. Pa kdaj so se naučili slovensko? (Kako so sploh prišli in kdo so ...) Ko sem končala, sem slišala – Škljoc! Vprašala sem ga, kaj je bilo to, pa mi je pokazal diktafon. – Vse bom posnel, no, čim več, dokler ne zmanjka baterije. Potem enkrat, ko naju ne bo več, se bo raznim neumnežem zdelo krasno. Tako kot dnevnik svetnikov in grešnikov.

Ne vem, če ravno zato. Ni mi bilo všeč. Torej ni konec sveta? In se bo nekaj nadaljevalo? Brez naju? Mislila sem, da sva samo midva in samo konec. Toda, ne. Mike me je gledal iz naročja in rekel – Ampak če nočeš, bom vse zabrisal stran. Toda v tem primeru tudi dnevnik. Nočem, da bi brali vse razen konca. Hočem, da vejo, da si tu prostovoljno, da tako sama hočeš. Prvič sem pomislila, da me bo nekako zapustil. In nikoli več nisem nehala tako misliti.

Toda jaz vse razumem. On vstane in mi prinese glavnika. Češem ga. Ne vem, kaj bi brez njega. Kaj me brigajo drugi. Da bi mu še posebej ugodila, se ponudim, da mu preberem vse, kar so zapisali prejšnjo noč. Naslov je Noč Čarovnic. Spet priklopi, vendar vmes zaspi. Ko zaslišim njegovo smrčanje, se prebudim iz transa in grem.

Pustim ga samega. Nič ne vzamem s sabo. Vse pustim tam. Sandra bo poskrbela zanj. Toda fantje iz pritličja so mi povedali, da Sandre ni, da je privid in sem zelo zelo bolna. Dobro. Bo pa sam poskrbel zase.

Lastnikov ne srečam nikoli, tista blontna se mi je samo enkrat prikazala v sanjah – kričala je name z rdečimi in oteklimi očmi, vsa besna, ker sem si drznila pobegniti. Grozi mi, da ni še konec, da tega pač nikoli ne bo konec. Včasih me kdo vpraša, kje je ta hiša in kakšna je, pa se spomnim samo beline terase, razgleda in zaves, in ko hočem pripovedovati o njej, se počutim kot lažnivka. Ne vem, zakaj – navsezadnje nihče nikoli ne bo odšel tja, da bi preveril. Če pa že, bo tudi sam postal drugoobličnež, čigar mnenje ne bo stalo v vrsti pred mano ali za mano, pač pa bo stvar domišljije, interpretacije. Mike me ni iskal – čakal je, da me bolezen utruji. In odleglo mu je – če umrem, ne bo on kriv. Vseeno je bil silno žalosten.

POLICIJSKE CVETKE

Interventna številka: 113
 Policija Šentjur:
 03/7464150

Pobegnil, a ne za dolgo

Šentjur, 12. 6. – Trk v manjši prometni nesreči je povzročitelja spodbudil k umiku v zavetje domeka, kljub temu, da ga je oškodovanec pozval k identifikaciji, kar nalaga tudi postava. Policisti so tako podatke pridobili kar pri krivcu za nesrečo in mu naložili kazen za obe nečednosti.

Pijanec za volanom I.

Šentjur, 13. 6. – Pri kontroliranju prometa je fantom v modrem v naročje padel voznik, ki je na prvi pogled kazal, da mu po žilah teče kri obogatena z alkoholom. Njihova domneva se je izkazala za pravilno, zato so mu preprečili prosto gibanje.

Okrasne pokrove je potreboval

Šentjur, 13. 6. – Nekdo je izpred enega izmed blokov na Kvedrovi z Renault Clia spipal vse štiri feltne, škode pa je za 150 evrov.

Tepel jo je

Ponikva, 14. 6. – V okolici Ponikve sta se sprla partnerja, krajšo pa je potegnili ona, ki jih je fasala. Policisti bodo zoper njega napisali kazensko ovadbo.

»Turist« iz Afganistana

Dramlje, 15. 6. – V Pletovarju so policisti po obvestilu kakšno uro iskali tujca, ki naj tam ne bi imel kaj početi, saj tam ne razpolagajo z znamenitostmi. Ko so ga locirali, so ugotovili, da gre za ubogo paro iz Afganistana. Odpeljan je bil v nastanitveni center za tujce v Postojni.

Pijanec za volanom II.

Ponikva, 16. 6. – Podobno opravilo so izvajali tudi pri Hotunju, kjer pa so naleteli na pravo tempirano bombo za volanom, saj je ustavljenemu vozniku alкотest pokazal 1,2 mg/l oz. bivša 2,4 promila! Tudi njega so namestili v streznilno sobo.

Zaseg vozila

Šentjur, 16. 6. – Med nadzorom prometa so policisti naleteli na voznika, ki je v zadnjih dveh letih imel na vesti že 22 pravnomočnih prekrškov za vožnjo brez rožnate knjižice in pod »gasom«. To je bilo dovolj, da so mu vozilo zasegli.

Kaj mu je šlo bolj na živce?

Planina, 16. 6. – Neznani prenapetež se je znesel nad žaluzijami pri osnovni

šoli, pri bližjem igrišču pa je poškodoval košarkarski obroč.

Mobi izginil brez sledu

Šentjur, 16. 6. – Na Cesti Leona Dobrotinška je oškodovanka izgubila mobilni telefon Nokia 5140-i. Ko ga je pogrešila, je bilo že prepozno, saj si ga je nekdo že prisvojil.

Pijanec za volanom III.

Šentjur, 17. 6. – Policisti so ustavili voznika z območja Dramelj, ki se je na cesto podal kljub »dozi«, saj je napihal več kot 0,52 mg/l alkota. Sledilo je pridržanje do streznitve, a tudi potem ni mogel domov, saj je pot nadaljeval v celjske zapore, kjer bo zaradi neplačanih kazni prestajal uklonilni zapor. K temu ni všteta položnica za zadnji »podvig«.

Slivniška vandala hitro izsledili

Gorica, 19. 8. – Za šolo oz. vrtcem v Gorici so primeri vandalizma pogosti. Tokrat sta se na obe stavbi spravila domača vandala, ki sta razbila več stekel in poškodovala igrala za otroke. Škode je kar za štiri tisočake! Sledi kazenska ovadba.

Ubilo ga je razcepljeno drevo

Dramlje, 21. 6. – Pri podiranju dreves se je v gozdu smrtno ponesrečil 52-letni domačin. Padajoče drevo se je razcepilo, pri čemer je en del zadel gozdarja. Poškodbe so bile tako hude, da je na kraju nesreče umrl.

Kovancev si je nabral

Šentjur, 22. 6. – Neznani storilec je vlomil v lokal v šentjurskem športnem parku. Iz štirih denarnic si je postregel z okoli stotimi evri v kovancih. S Kvedrove 10 sporočajo, da so osumljencu na sledi, saj so ga posnele varnostne kamere.

Ko pozabiš hrano na štedilniku ...

Grobelno, 23. 6. – Nekaj po 14. uri so plameni zajeli stanovanjsko hišo v Tratni pri Grobelnem in uničili kuhinjo in poškodovali dnevno sobo. Vzrok požara je bila pozabljena hrana na štedilniku. Večjo škodo so preprečili šentjurski gasilci.

Vlom sredi belega dne

23. 6. – Dva neznanca sta v podjetje Bohor vlomila dobesedno sredi belega

dne, ko je za nameček v bližini precej ljudi, kar pa ju sploh ni motilo. V podjetje sta vstopila po transportnem traku, nato pa vstopila v delavnico. Iz nje sta odnesla za štiri tisočake orodja. Tudi zanju so policisti zapisali, da ju bo kmalu dosegla roka pravice.

V Čočko z, iz nje brez

25. 6. – ... mobilnega telefona namreč. Oškodovanec je ostal brez Nokie 5300, ki jo cenijo na dva stotaka. Bojda prihaja v tem lokalu do podobnih kaznivih dejanj večkrat, zato je zaželeno, če so obiskovalci vedejo z ustrezno mero samozaščiteosti t.j., da ne puščajo osebne prtljage in oblačil brez nadzora.

Ko ljubezni več ni

Šentjur, 26. 6. – Razpadi ljubezenskih zvez so lahko kdajpakdaj dokaj dramatični. Tako je »dogajalo« v bližini kmetijske šole, kjer je razočaran fante svojo »ex« na javnem mestu klofotal in ji grozil. Grožnje naj bi trajale že kar nekaj časa, zato mu je bil izrečen ukrep približevanja nekdanjemu dekletu, poštar pa že nosi kazensko ovadbo zaradi suma storitve kaznivega dejanja nasilništva.

Strela zadela hišo

Blagovna, 27. 6. – Ob nevihti je strela v Dolah udarila v anteno stanovanjske hiše. Udar je povzročil razkritje dela strehe in zadimljenje stanovanjskih prostorov. Uničena je bila celotna električna napeljava in nekaj aparatov, tako da je škode kar za okoli pet tisočakov.

V podtaknjenem požaru zgorel avto

Dramlje, 1. 7. – V Razborju je ob 3.50 na parkingu pred stanovanjsko hišo zagorel osebni avtomobil znamke Audi. Ogenj ni prišel sam od sebe, ampak ga je nekdo podtaknil in s tem povzročil za 60.000 EUR škode! Preiskava je v teku.

Trafika zopet nastradala

Šentjur, 1. 7. – V zgodnjih jutranjih urah je bil kiosk na Mestnem trgu zopet tarča vlomilca, ki je svoje dejanje izvršil skozi prednje okno. Še pred prihodom prodajalke je odtujil za jurja in pol evrov tobačne robe.

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja Občinskega sveta Občine Šentjur na podlagi 7. člena Statuta Občine Šentjur pri Celju (Uradni list RS, št. 40/99, 1/02, 84/06, 26/07), 60. člena Poslovnika Občinskega sveta Občine Šentjur pri Celju ter njegovih delovnih teles (Uradni list RS, št. 41/99, 1/02, 26/07) ter 4. člena Odloka o priznanjih Občine Šentjur pri Celju (Uradni list RS, št. 67/01)

o b j a v l j a

JAVNI RAZPIS

ZA ZBIRANJE PREDLOGOV ZA PODELITEV PRIZNANJ OBČINE ŠENTJUR

I.

Razpisuje se rok za oddajo predlogov za podelitev priznanj naziva Častni občan, Ipavčeve plakete, pisnih priznanj ter pisnih priznanj s knjižno nagrado, ki traja od objave razpisa **do 15. avgusta 2008.**

II.

Naziv **Častni občan** se lahko podeli posamezniku za njegov izjemen prispevek na področju znanosti, umetnosti, gospodarstva, kulture, športa in na področju drugih dejavnosti, s čimer je dosežen prispevek k razvoju, ugledu in promociji občine.

Ipavčeva plaketa se podeljuje za življenjsko delo ali za vrhunske uspehe trajnejšega pomena za razvoj in ugled občine.

Pisno priznanje Občine Šentjur se podeljuje posameznikom, skupinam občanov, društvom, podjetjem in drugim pravnim osebam za izjemne, enkratne dosežke v zadnjem obdobju in kot spodbudo za nadaljnje ustvarjalno delo.

Pisno priznanje s knjižno nagrado se podeli učencem in dijakom zaključnih letnikov, skupinam učencev in dijakov za posebne učne uspehe in aktivnosti v izvenskolski dejavnosti.

III.

Prejemnik Ipavčeve plakete in pisnega priznanja občine je lahko posameznik, skupina občanov, društvo, podjetje in druga pravna oseba.

Pisno priznanje s knjižno nagrado lahko prejme učenec in dijak zaključnega letnika, skupina učencev osnovne in dijakov srednje šole v občini.

IV.

Predlog za podelitev Ipavčeve plakete ali pisnega priznanja Občine Šentjur lahko poda Občinski svet, delovno telo pristojno za priznanja, politična organizacija, krajevna skupnost, društvo, podjetje ali druge organizacije oziroma skupnosti ter skupina občanov.

Za podelitev pisnega priznanja s knjižno nagrado podajo predlog javni zavodi na področju šolstva iz območja Občine Šentjur.

V.

V predlogu za podelitev **pisnega priznanja** občine morajo biti navedeni naslednji podatki:

- osebno ime oziroma naziv predlagatelja,
- navedba priznanja, ki se predlaga,
- ime in priimek oziroma naziv, rojstni podatki, prebivališče oziroma sedež in ostale podatke, ki se nanašajo na predlaganega kandidata,
- obrazložitev in utemeljitev predloga.

V predlogu za podelitev **naziva Častni občan** in **Ipavčeve plakete** morajo biti navedeni enaki podatki kot za pisno priznanje občine. Poleg navedenih podatkov je potrebno predložiti še življenjepis predlaganega kandidata.

V predlogu za podelitev **pisnega priznanja s knjižno nagrado** je treba navesti:

- naziv predlagatelja,
- naziv priznanja,
- ime in priimek, rojstni podatki, prebivališče, naziv šole in razreda,
- obrazložitev in utemeljitev predloga z doseženimi uspehi in prizadevanji.

VI.

Neobrazloženih in prepozno vloženih predlogov Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja ne bo obravnavala.

VII.

Na svečani seji Občinskega sveta ob praznovanju občinskega praznika bo župan podelil praviloma eno Ipavčovo plaketo, tri pisna priznanja ter po eno pisno priznanje s knjižno nagrado za vsako šolo v občini.

VIII.

Predloge s priloženo utemeljitvijo pošljejo predlagatelji na naslov:

OBČINSKI SVET OBČINE ŠENTJUR

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja
- za javni razpis
Mestni trg 10
3230 Šentjur

Predsednik Komisije:
Robert POLNAR, l.r.

Na mamicah svet stoji

Naše življenje je knjiga, ki se sama piše. Mi smo osebe romana, ki ne razumejo vedno, kaj želi avtor.

Julien Green

V celjski porodnišnici so od zadnje objave do 3. julija rodile naslednje mamice:

14. junija **Suzana Grom** z območja Ponikve – dečka,
14. junija **Darja Žnidar** z območja Šentjurja – dečka,
14. junija **Anica Kupec** z območja Gorice – dečka,
17. junija **Helena Cerjak** z območja Šentjurja – dečka,
18. junija **Lidija Kupec** z območja Gorice – dečka, 22.
junija **Mojca Macuh** z območja Šentjurja – dečka, 25.
junija **Damjana Udovč** z območja Dobja – dečka, 25.
junija **Nataša Bevc** z območja Dobja – dečka, 27. junija
Brigita Guzej z območja Loke pri Žusmu – dečka, 27.
junija **Tanja Lončarevič** z območja Šentjurja – dečka,
29. junija **Mateja Štrajhar** z območja Dramelj – deklico.

Čestitamo!

KAM, KJE, KDAJ?

PRIREDTV

8. do 12. 7.	od 8.30 do 16.00	ORATORIJ »ODPRI OČI!« Oratorij bo vodil bogoslovec Urban Lesjak skupaj z animatorji. Prispevek za oratorij znaša 20 eur. Prijave v župnišču do nedelje, 6. julija.
12. 7.	Športno igrišče v Dobrini	FOLKLORNA PRIREDITEV »OHRANIMO KULTURNO DEDIŠČINO NAŠIH BABIC IN DEDKOV« - ob 17.00 - kulturni program in vleka vrvi - razstava društva IZVIRI Dobrina - kulinarčna ponudba društva kmetič Mavrica - kuhanje pobratene Šaleške enolončnice - brezplačno merjenje krvnega tlaka - bogat srečelov - ob 20.00 - veseli večer z ansamblom Kozjanski zven
18. 7.	Mestni trg v Šentjurju	LAVORJENJE - ob 13.00 otvoritev Lavorjenja - ob 13.45 nogometni dvoboj Občina Šentjur – ŠKMŠ - ob 15.00 medklubski turnir v nogometu na blazini - od 15.00 do 18.00 mladinske delavnice - ob 19.30 modna revija - ob 20.30 predstava stand up komedije
20. 7.	ob 9.00, Župnijska cerkev Šentjur pri Celju	PONOVITEV NOVE MAŠE g. Klemna Jagra
26. 7.	ob 20.00, Večnamenski prostor POŠ Prevorje	6. ASTRONOMSKA NOČ NA PREVORJU - strokovno predavanje Friderika Madarasija: Kako izbrati astronomsko opremo? - opazovanje nočnega neba - druženje in pogostitev vseh obiskovalcev

POHODI IN IZLETI

26. 7.	ob 4.00, odhod iz kulturenega doma Šentjur	DVODNEVNI POHOD NA TRIGLAV Org. ŠKMŠ
	ob 6.00, odhod z avtobusne postaje Šentjur	DVODNEVNI IZLET VOGEL – RODICA - ČRNA PRST Org. Planinsko društvo Šentjur

Zahvala

Prisrčno se zahvaljujem ožjemu krogu DU Šentjur, predvsem predsedniku Stanetu Zupancu za vso pozornost. Še v naprej jim želim veliko uspehov.
H. K.

Poleti drugače v knjižnico

Z julijem je v šentjurski knjižnici do konca avgusta stopil v veljavo poletni obratovalni čas. Tako bodo do konca avgusta ob torkih, sredah in četrkih odprti med 7. in 15. uro, ob ponedeljkih in petkih med 11. in 18.30 uro, ob sobotah pa bodo še naprej dežurali med 7. in 12. uro.

Omenimo še, da so si v si bralci največkrat izposodili delo Ko se boš prebudila avtorice Maureen McCarthy.

OBVESTILO

OZRK Šentjur obvešča občane iz občine Šentjur in Dobje o ponovni delitvi prehrabnih paketov ogroženim skupinam občanov.

Do te pomoči so upravičeni prejemniki DSP (Denarne socialne pomoči), CSP (osebe poslone iz Centra za socialno delo), občani za katere OZRK in KORK oceni, da to pomoč potrebujejo, brezdomci in zaposleni, ki že dalj časa niso prejeli dohodkov, posamezniki in družine, ki se znajdejo v težjih življenjskih razmerah, posamezniki in družine, ki so prizadeti zaradi naravnih in drugih nesreč.

V kolikor smatrate, da je tudi vam takšna pomoč potrebna ali sodite v eno izmed naštetih skupin, lahko pridete po pomoč. Za občane iz KS Šentjur-mesto, KS Rifnik, KS Grobelno, KS Podgrad – Vrbo in KS Blagovna bo potekala delitev v skladišču Rdečega križa Šentjur, Cesta Miloša Zidanška 9, Šentjur

v sredo, 02.07.2008 od 9. do 12. ure in od 17. do 18. ure
v četrtek, 03.07.2008 od 9. do 12. ure in od 17. do 18. ure
v sredo, 09.07.2008 od 9. do 12. in od 17. do 18. ure
v četrtek, 10.07.2008 od 9. do 12. ure in od 17. do 18. ure.

V kolikor v tem času hrane ne bomo razdelili, bomo prehrabne pakete razdeljevali vsako **sredo od 9. do 12. ure.**

Upravičenci do pomoči Rdečega križa izven zgoraj navedenih KS pa lahko dobijo prehrabne pakete v svojem kraju, kjer živijo. Informacije poiščite pri vodstvu krajevne organizacije RK oziroma sledite njihovim obvestilom.

Za morebitne dodatne informacije pokličite na OZRK ŠENTJUR:

- Telefon: 03/747-13-62, 03/747-13-60

Sekretar OZRK Šentjur, Stanislav Slejko

BREZPLAČNE HIP- HOP DELAVNICE ZA OTROKE IN MLADE

Med poletnimi počitnicami se bodo v mesecu **juliju in avgustu, v Dobju, Šentjurju, Slivnici, na Ponikvi in v Dramljah, izvajale brezplačne plesne delavnice hip-hopa.**

Delavnice so namenjene **osnovnošolcem, srednješolcem in drugim mladim**, ki želijo poletje preživeti v družbi glasbe, plesa in zabave.

Prijave in več informacij dobite na e-mail naslovu: moisha86@gmail.com ali mobitel: 041 205 833 (Mojca).

Glede na izražen interes ter dovolj veliko število udeležencev se lahko delavnice organizirajo tudi v drugih krajevnih skupnostih občine Šentjur.

Org. Društvo IRFF

Vabilo

Društvo prijateljev mladine vabi otroke in njihove starše, da se jim pridružijo na izletih POZDRAV MORJU.

Prvič se bomo odpeljali 10. julija 2008 ob 7. uri z avtobusne postaje v Šentjurju in se vrnili ob 21. uri.

Kopali se bomo v Fieši in obiskali soline in spoznavali delo solinarjev. Cena celodnevne izleta je 12 €.

Vljudno vabljeni!

Informacije in prijave na GSM: 031 474 390.

Kvalifikacije za državno prvenstvo

Kar 53 šahistov in šahistk se poteguje na šentjurskem turnirju za 4 mesta na državnem prvenstvu. Po prvih 5 kolih, ki so jih odigrali pretekli konec tedna v Kulturnem domu, so na vrhu znani slovenski šahisti mednarodni mojster Barle (rating 2414) s 5 točkami, Sekelšek (2390) in Hržica (2285) s 4,5 točkami.

Šentjurskim šahistom zaenkrat kaže bolj slabo: Darko Plahuta (2113) in Gazvoda (2066) sta s po 2 točkama tam nekje okrog 30. mesta, mlada ekipa (sestri Pahole, Korent, Kunej, Zorič ...) pa na repu razpredelnice.

Turnir se bo nadaljeval v petek, soboto in nedeljo 11.- 13. julija.

FK

Tajda in Gašper najboljša trobojca

Ob koncu šolskega leta so se deklice in dečki, ki so rojeni leta 1997 in kasneje, iz šentjurskih in dobjanske šole pomerili v atletske troboj, ki je zajemal tek na 60 metrov, skok v daljino in met žogice.

Med deklicami je bila najuspešnejša **Tajda Krajnc** iz OŠ Franja Malgaja, pred **Barbaro Lipnik** iz OŠ Slivnica pri Celju, na tretji stopnički pa

je bila **Mija Bezgovšek** iz Dobja. V skupnem seštevku so bile najboljše deklice iz OŠ Slivnica pri Celju.

Med dečki sta prvi mesti osvojila učenca s Ponikve **Gašper Kresnik** in **Rok Žnidar**, tretji pa je bil malgajevец **Alen Herič**. Tudi v skupnem seštevku so bili najboljši dečki s Ponikve.

Pešec je državni seniorski prvak

V soboto 28. junija je bilo v Mariboru državno seniorsko (nad 60 let) prvenstvo v

hitropoteznem šahu. Odlično se je odrezal Šentjurčan Franc Pešec, sicer član ŠD Celje, ki je z 11 točkami iz 13 partij osvojil naslov državnega prvaka pred znanim slovenskim šahistom Klemenčičem. Na prav tako zelo solidno šesto mesto se je uvrstil nekdanji šentjurski šahist Zvonko Štrajher, sedaj član šmarskega šahovskega društva.

FK

Z nami je LUVŠtno

Ljudska univerza Šentjur

VPIS V ABONMA KOMEDIJA SEZONA 2008/09

SPORED PREDSTAV:

1. KAKO SMO LJUBILI TOVARIŠA TITA
2. DENAR Z NEBA
3. KDO VAM JE PA TO DELU?
4. SPIRITISTIČNA KOMEDIJA
5. GOSPOD LOVEC
6. PSIHIATRIJA ZA KADILCE

Cena abonmaja je 63€. Možnost plačila v dveh obrokih. Prvi obrok: 33€ (ob vpisu v abonma), drugi obrok: 33€ (v mesecu januarju). Študentje in upokoјenci imajo 10% popusta.

VPIS V OTROŠKI GLEDALIŠKI ABONMA JURČEK 2008/09

SPORED PREDSTAV:

1. DETEKTIVKA LISIČKA TIČKA
2. MUCA COPATARICA
3. GOZDNI MOŽIC FRIC IŠČE SNEŽNO LILIJU
4. ZOBNI ZAJČEK

Cena abonmaja za otroke je 10 €. Cena za spremljevalca otroka starosti do vključno 5 let je 5€. Za spremljevalca za otroka nad 5 let velja redna cena abonmaja. Pridržujemo si pravico do spremembe programa.

Vpis v abonmaja poteka v tajništvu Ljudske univerze Šentjur, Mestni trg 5, Šentjur, vsak delovni dan med 8. in 15. uro; ob sredah med 8. in 17. uro. Tel.: 747 16 70, e-pošta: lusentjur@siol.net

POLETJE POLETJE POLETJE POLETJE

ZA OTROKE PRIPRAVLJAMO

Še ne veste, kako vašim mladim nadebudnežem ponuditi kakšno urico počitnic z nekoliko resnejšim, a zabavnim programom?

Ponujamo vam:

1, 2, 3 KDO ANGLEŠKO GOVORI za otroke I. in II. triade.

Na zabaven način se bomo učili angleškega jezika in za zaključek pripravili igrice v angleškem jeziku. Tečaj bo potekal v dopoldanskem času.

IGRAJMO SE S ŠPELO za otroke I. in II. triade. Pripravili in zaigrali bomo pravo gledališko predstavo. Naučili se bomo kako nastane gledališka predstava. Tečaj bo potekal v dopoldanskih urah.

ZA ODRASLE PRIPRAVLJAMO

Želite izboljšati znanje tujega jezika pred potovanjem v tujino?

INTENZIVNI TEČAJ ANGLEŠKEGA JEZIKA

ZA POTOVANJA (15 ur)

Včasih smo v zadregi, ko na počitnicah v tujini pridemo na letališče, trgovino, gostilno... in nam besede ne stečejo.

TEČAJ ANGLEŠKEGA JEZIKA (60 ur)

NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO

Tečaji hitrega branja POWER READING je eden najnaprednejših sistemov branja. Naučili se boste, kako si zbrano in sproščeno zapomniti katerokoli pisno gradivo na povsem nov, razburljiv in preprost način.

Prijave in inf.: LU Šentjur, Mestni trg 5, 3230 Šentjur, tel: 03 747 16 70, e-pošta: lusentjur@siol.net, www.lusentjur.si

Okrepitev še ni

Približno mesec dni pred pričetkom priprav, ki jih bo članska ekipa Alposa pričela v tradicionalni bazi v Kozjem in Lesičnem, o novicah še vedno ne moremo poročati.

V javnosti se sicer pojavljajo informacije, da naj bi nekateri košarkarji sklenili sodelovanje s šentjurskim prvoligašem, a je to doslej v funkciji izvajanja prodajnih metod različnih menedžerjev, ki so jim poletni meseci glavna sezona. Tako je pred kratkim spletni portal Eurobasket navajal, da bosta v Hruševcu zaigrala lanska člana Hopsov **Jasmin Čatovič** in **Peter Jovanovič**, ki je v Šentjurju od leta 1998 odigral šest sezon. Klubska uprava je vest zanikala.

Jasno je, da bo ekipa glede na lansko zopet izdatno spremenjena. Za novega mariborskega 1. B ligaša, ki goji odkrite ambicije po takojšnjem preskoku v 1. A ligo, bodo nastopali kar trije igralci, ki so lani trenirali v Hruševcu. Poleg **Ervina Dragšiča** in **Boruta Grušovnika** se je za prestop nekoliko presenetljivo odločil še **Primož Kobale**, ki si ga je šentjurska uprava po koncu lanske sezone želela zadržati.

Trener **Boštjan Kočar** napoveduje, da bo velika večina igrskega kadra za prihodnjo sezono znana do konca tega meseca, v začetku avgusta pa se v stalni bazi v Kozjem obeta tradicionalno »švicanje«. Sredi avgusta pa bodo košarkarji trenirali zgolj pod vodstvom pomočnika **Ožbeja Staneta**, saj bo Kočar na evropskem prvenstvu v Bolgariji vodil slovensko dekliško kadetsko reprezentanco, kamor je povabil tudi igralke **Nežo** in **Uršo Belak**. Na reprezentančni sceni bo aktiven tudi **Anže Pelc**, ki je med kandidati za mladinsko reprezentanco, ki bo med 25. julijem in 3. avgustom sodelovala na evropskem prvenstvu divizije B v madžarskem Debrecenu. Selektorju Radetu Mijanoviču bo pomagal trener članske vrste Alposa s prve polovice lanske sezone **Matjaž Čuješ**.

Na še višji ravni bo zaigral **Luka Lapornik**, ki ga med 1. in 10. avgustom čaka evropsko prvenstvo divizije A v Rigi. Nedavno je na pripravljalni tekmi proti Češki vknjižil 11 točk. Omenimo še, da bo nekdanji pomočnik trenerja šentjurske članske vrste **Dejanc Mihevc**, sredi avgusta vodil slovensko kadetsko vrsto na EP.

br

Prav te dni je v Mariboru na sporedu pokal Alpos, kjer poleg slovenske sodeluje še nekaj reprezentanc in je že stalnica v reprezentančnem pripravljalnem obdobju. V okviru turnirja bo KZS opravila tudi žreb tekmovanja za sezono 2008/09.

NOGOMET: PRIPRAVE V POLNEM TEKU

Za začetek v Kranj

Šentjurski nogometaši so z julijem pričeli priprave na svojo premierno sezono v 2. SNL, kjer bodo v uvodnem krogu 8. avgusta gostovali pri Triglavu. Kdo bo okrepil ekipo, ostaja neznanka, kakor ni razjasnjeno niti sodelovanje s celjskim prvoligašem.

Šentjurčani se večinoma pripravljamo na rezervnem igrišču. Največ pozornosti so v začetku namenili kondicijski vadbi, počasi pa začenejajo delati tudi na uigravanju. Minulo soboto so odigrali medsebojno tekmo, v sredo pa jih čaka prva resnejša preizkušnja, ko se bodo pomerili s hrvaškim prvoligašem Cibalo iz Vinkovcev. Prihajajoči vikend bodo gostili ekipo Malega Šampiona iz Celja, o nadaljnjih prijateljskih tekmah pa se še dogovarjajo. Omenimo, da bodo naslednje tri tedne trenirali in igrali tekme izključno na rezervnem igrišču, saj na glavnem poteka prenova travnate površine, dokončati pa je potrebno tudi montažo stolov na tribuni.

Seveda pa bo vse pripravljeno do začetka 2. SNL. Na domačem igrišču bo Šentjur prvič nastopil 17. avgusta, ko bo gostil Aluminij iz Kidričevega. Že teden dni prej bo na sporedu krstni nastop v drugoligaški konkurenci, in sicer gostovanje pri

Triglavu iz Kranja, ki je v zadnjem trenutku nadomestil Zavrč, ki je izstopil iz lige.

Seveda je glavno vprašanje, v kakšni zasedbi bo Šentjur igral v 2. SNL. V klubu so skrivnostni in ne želijo govoriti o imenih, saj prestopni rok poteka tudi še avgusta. Načeloma naj ekipe ne bi zapustil nihče več, četudi je zaslediti, da se obetavni Jernej Leskovar pripravlja z ljubljansko Olimpijo, enim glavnih favoritov lige. Obstaja možnost, da v Šentjurju ostane tudi vratar Kastelic, ki naj bi se po prvotnem planu odpravil na Švedsko. Kot je povedal trener Romih, bo kmalu znanega kaj več. Tudi to, če se bodo uspeli dogovoriti za sodelovanje s prvoligašem CM Celjem.

Dodajmo, da je znan tudi tekmeec Šentjurčanov v pokalnem tekmovanju. 20. avgusta tako v Športni parki prihaja ekipa Polane.

L. H., foto Mitja Kamplet

Teniške novice

Teniška sezona je na višku, tako so zadnji teden v juniju zaznamovali kar 4 teniški dogodki.

TK Šentjur je od 22 – 24. junija organiziral **turnir na državni ravni za deklice od 12 do 14 let**. Žal med njimi ni bilo nobene predstavnice naše občine.

V četrtek, 26. junija, so veterani odigrali **5. kolo Veteranske lige**. Gostili so **kolege iz Pregrade** in izgubili z najnižjim možnim izidom 2 : 3. Sicer pa se

Šentjurski veterani držijo kar dobro. Do sedaj so premagali Šmarje s 5 : 0, Kozje s 3 : 2, Olimje s 4 : 1 in Rogatec s 4 : 1 in se ne glede na izide tekem z Rogaško

in Jelšingradom že uvrstili v jesenski play off.

V soboto, 28. junija, so šentjurski tenisači imeli svoj **tradicionalni klubski turnir**, tako kot vedno kombiniran z družabnim srečanjem. Člani ligaške ekipe so se udeležbi dobrohotno odpovedali, pač da so dali dihati rekreativcem. Turnirja se je udeležilo le 16 igralcev, v starosti od 12 do 55 let. Na igrišče pa ni stopila nobena ženska nožica, čeprav dame pridno vsak dan vihtijo svoje loparje. Ker je bilo menda prevroče. Bilo je kar nekaj zagrizenih dvobojev, na koncu pa se je zmaga zelo razveseli Karli Majcen, ki se je po dveh letih pavze spet pojavil na igrišču. Z všečno igro je z 9 : 5 prepričljivo opravil s Cvetom Prevodnikom. Poleg njiju sta na stopničkih stala še Maks Mulej in Samo Cmok.

V istem tednu je šentjurski ženski tenis, pravzaprav otroški, dosegel enega od svojih vrhuncev: Nina Knez je na državnem **prvenstvu Slovenije v kategoriji deklic do 11 let** med 36 rangiranimi tekmicami osvojila 5 – 8 mesto. Na kar je še posebej ponosen njen trener Tadej Kincl, saj jo ima v rokah šele dve leti.

LIGA MALEGA NOGOMETA

ŠENTJUR
2008**Zaključen spomladanski del lige malega nogometa**

Konec minulega meseca so bila na sporedu še zadnja dejanja na malonogometni površini športnega parka. Poletna pavza nas znova spomni na možnost prenove najbolj obiskanega dela športnega parka. Občinski proračun bi naj vseboval tudi sredstva za prenovo igrišča, a kaj več od tega ni bilo slišati, še manj pa videti.

Sokoli izenačeno z Železnico, Miki Miške zlomile Alfagrad

Zadnji igralni dan spomladanskega dela elitne lige je za spremembo bil precej dramatičen. Železnica se je dokopala še do četrte točke. Remi so dosegli s tretjeuvrščenimi Sokoli. To pa ni bilo edino presenečenje. Za drugo so namreč poskrbeli igralci Miki Mišk, ki so premagali Alfagrad in tako zabeležili drugo zmago v sezoni. Šentvid se je z zmago nad Gremlini dokopal do enajste točke, ki ga uvršča na šesto mesto na lestvici, takoj za Alfagradom.

Najboljši strelci 1. lige

25 zadetkov	Matjaž Vojsk (Loka Vulk. Mulej)
19 zadetkov	Drago Adamič (Samorastniki)
12 zadetkov	Aleš Marot (Loka Vulk. Mulej)

Verbis tesno s Švedi, Coviria pred Vaški Hram

Verbis je tudi po zadnjem krogu prvega dela ostal pri stoodstotnem izkupičku, toda komaj. Švedi so bi namreč precej trd oreh. Po zaključnem žvižgu sodnika so aktualni spomladanski prvaki zmagali za gol razlike. Coviria si je z zmago z neposrednim tekmeccem, Vaškim Hramom, priborila gladko zmago, ki je botrovala k napredovanju na lestvici. Na preostalih tekmah večjih presenečenj ni bilo.

Najboljši strelci 2. lige

27 zadetkov	Jani Pahole (Verbis Šentjur)
25 zadetkov	Robi Žafran (Koval Lokā)
22 zadetkov	Matjaž Toplak (ŠD Dobrina)

Vilkograd boljši od Elektra

Vilkograd se je očitno konkretno znesel nad ekipo Elektro Kerša. Žogo so za hrbet nasprotnega vratarja spravili kar šestkrat. Lastno mrežo so ohranili nedotaknjeno. Neuspeh Kerša so dobro izkoristili aktualni prvaki veteranske lige, ki so z zmago nad Jakobom prišli na šest točk naskoka pred zasledovalci.

Najboljši strelci vet. lige

24 zadetkov	Vladislav Brečko (Alpos)
23 zadetkov	Robi Žafran (Alpos)
20 zadetkov	Jani Pahole (Verbis Ponikva)

Statistika po končanem spomladanskem delu lige

	1. liga	2. liga
Vseh golov	337 (7.17 na tekmo)	441 (6.12 na tekmo)
Krog z največ goli	8. krog: 37 (9.25 na tekmo)	10. krog: 52 (8.67 na tekmo)
Krog z najmanj goli	2. krog: 17 (5.67 na tekmo)	2. krog: 25 (4.17 na tekmo)
Št. rumenih kartonov	36	26
Št. rdečih kartonov	4	0

1. MLMN ŠENTJUR 2008

VR	Ekpa	K	Z	N	P	+	-	T
1.	LOKA VUL. MULEJ	10	9	1	0	71	9	28
2.	ČOČKA LOŠKI HOPSI	10	8	2	0	47	18	26
3.	SOKOLI	11	7	1	3	54	25	22
4.	SAMORASTNIKI	10	6	2	2	45	31	20
5.	ALFAGRAD	11	4	0	7	37	55	12
6.	ŠENTVID	11	3	2	6	17	33	11
7.	GREMLINI	10	2	1	7	30	45	7
8.	MIKI MIŠKE	11	2	0	9	18	63	6
9.	ŽELEZNICA	10	1	1	8	18	58	4

Rezultati 12. kroga 1. MLMN: Loka Vul. Mulej - Samorastniki - : -, Sokoli - Železnica 3 : 3, Alfagrad - Miki Miške 3 : 4, Gremlini - Šentvid 1 : 3

2. MLMN ŠENTJUR 2008

VR	Ekpa	K	Z	N	P	+	-	T
1.	VERBIS ŠENTJUR	12	12	0	0	64	17	36
2.	KOVAL LOKA	12	10	0	2	58	18	30
3.	HLADNO PIVO	12	9	1	2	44	21	28
4.	GROBELNO	12	6	2	4	40	34	20
5.	COVIRIA	12	6	1	5	31	25	19
6.	VAŠKI HRAM	12	5	2	5	31	21	17
7.	ŠVEDI MONTPREIS	12	5	2	5	28	29	17
8.	ŠD DOLE VILKOGRAD	12	5	1	6	36	32	16
9.	ŠD DOBRINA	12	4	1	7	39	50	13
10.	ŠMD BLAGOVNA	12	3	0	9	22	47	9
11.	VILACHALOP 1278	12	2	0	10	23	64	6
12.	LAV PIVO	12	0	0	12	25	83	0

Rezultati 12. kroga 2. MLMN: Grobelno - Koval Loka 1 : 7, Švedi Montepreis - Verbis Šentjur 1 : 2, ŠD Dobrina - ŠMD Blagovna 5 : 1, Vilachalop 1278 - Hladno pivo 1 : 4, Lav pivo - ŠD Dole Vilkograd 0 : 8, Vaški Hram - Coviria 0 : 4

VETERANSKA LIGA ŠENTJUR 2008

VR	Ekpa	K	Z	N	P	+	-	T
1.	ALPOS	10	9	1	0	68	25	28
2.	ELEKTRO KERŠ	10	6	1	3	31	29	19
3.	ŠD DOLE VILKOGRAD	10	4	2	4	36	35	14
4.	VERBIS PONIKVA	10	3	4	3	32	29	13
5.	BULLDOG	9	3	2	4	28	31	11
6.	MD777	9	3	2	4	33	42	11
7.	ŠD JAKOB	10	3	0	7	29	45	9
8.	PREVOZI PEGY	10	1	2	7	31	52	5

Rezultati 10. kroga veteranske lige: Alpos - ŠD Jakob 3 : 1, Prevozi Pegy - Verbis Ponikva 3 : 3, Elektro Kerš - ŠD Dole Vilkograd 0 : 6, Bulldog - MD 777 - : -

NAGRADNA KRIŽANKA

NOVICE	LASTNIK GOSTINEC	NAJ JUŽNI RT J. AMERIKE	REKA V ANGLIJI	HR. NOGOMETAS (MAN. CITY)	ZADRUGA V CARSKI RUSIJI	NASPR. OD JE	ITALIJA	SAMOSTOJNO STOJEČI ZVONIK (IT.)	ČE
SRBSKI SAMOSTAN PRI PRIŠTINI	1			7		51	5		
LUKNJE (HR.)	2	4		10	25		ANDREJ KAVKA	43	
							POKRAJ, OB SAVINJI		
ANGLEŠKI ŠAHOVSKI VELEMOJSTER	3	11	12	13		MI ..., VI STE			
						SIVE BARVE			
NAJVEČJE JEZERO INDOKINE	52				8	17		42	ČAJNA PRIREDITEV
IRIDIJ			PRIJAVA ZA ULIVANJE	48			15	16	14
ODLOMEK IZ FILMA			KRATICA ZA DIREKTORJE						
26				32	PIJAČE IZ TRTE	18			
					JANEZ PESEC				
		PAIONIOS	34	35	27		36		53
		NEMŠKI REŽISER (FRITZ)							
	45	44	33	FOSFOR	24	JUG. LJUD. ARMADA	37		
				BIZMUT		ZRAK (LAT.)			
	47	19	BELGIJA	20	BOLGARSKI KRALJ 12. ST.			38	
			OS. ZAIMEK		ŠPORTNO DRUŠTVO				
		22		21	49	50		KALIJ	
								RIMSKA 5	
29				NAŠA REKA (IZVIRA V ITALIJI)				39	

Šentjurske

NOVICE

Nagradna križanka

JULIJ 1

Nagrajenci iz prejšnje številke ŠN so Veselka Trbovc iz Dramelj, Tona Slemenšek iz Dramelj in Magda Karfik iz Loč. Nagrade podeljuje Gostinstvo Žurej, in sicer vsakemu po dva bona za malico in pripadajočo pijačo v okrepčevalnici Kemoplast.

VICI

Iz @nabiralnika zbira Silvester Lah

V ČRNI GORI

Pride lastnik slovenske verige trgovin v Črno goro in naroči svojemu človeku: "Trebam sutra 18 jakih črnogorskih momaka za posao."

"Nema problema šefe, sutra su tu."

Naslednji dan se pripelje kamion z 22 ljudmi na kesonu.

Slovenec se začudi: "Pa šta je to? Rekao sam 18 črnogoraca a ne 22?!"

"Pa šefe, ima 18 črnogoraca + 4 bosanaca."

"Koji če mi k... 4 bosanaca?"

"Pa, da ih istovare!"

GORENJEC IN BOG

Bog je ustvaril prvega Gorenjca. Vprašal ga je, če si kaj želi.

Gorenjec mu je odgovoril: "Želim planino!"

In Bog je Gorenjcu ustvaril planino.

"Želiš še kaj?" ga je vprašal.

"Ja, želim si kravo."

In Bog je Gorenjcu ustvaril kravo. Gorenjec je pomolzel kravo in poskusil mleko.

"Odlično mleko je!" je rekel Gorenjec.

"Daj ga še meni malo za poskušnjo!" mu je rekel Bog.

Gorenjec mu je izročil skodelico mleka in Bog ga je z užitkom spil.

"Želiš še kaj?" je vprašal Bog.

"Ja. Želim plačilo za skodelico mleka!"

NEPRIMERNO MESTO

Prometnik pregleduje parkirana vozila in v nekem avtu zagleda parček, ki se strastno mečka. Nekavalirsko potrkna na šipo in vpraša: "Ali sta vidva poročena?"

"Seveda!"

"Potem pa pojdita domov in se ljubita tam!"

"To je lahko reči, toda kaj bo rekla moja žena?"

OPAZIL JE NOŽ

"Kdaj ste opazili, da imate nož v hrbtu?" vpraša doktor Šmarčana, ki je sam prišel na urgenco.

"Pred pol ure, ko sem hotel sleči suknjič, pa ni in ni šlo."

ZEMLJA SE VRTI

Vpraša mali Mujo očeta: "Tata, zašto se Zemlja okreće?"

Mujo se malo zamisli in reče: "Kako okreće? Slušaj mali, da ti slučajno nisi našao onu moju rakiju?"

POČAKALI BOSTA

"Odložila sem se, da se ne bom poročila, dokler ne bom stara trideset let!"

"Jaz sem pa sklenila, da ne bom stara trideset let, preden se ne poročim."

30

Čuš dela novo politiko

Naredili bomo takšno oblast!

LDS v akciji

Ne, Katarinca. Sem poročen!

Muzikanti v Dolgi gori

Župan Štefan ljubi glasbo.

Šola se rola

Joj, zdaj pa na počitnice ...

Nova maša v Dramljah

Nič ne vidim ...

Odličnjaki pod lipo

Halo Žonta, eno pico prosim v Ipavčevo hišo. Pa pomfri!

TRG

SELIČ

5000022298, 12

COBISS

Trgovina Selšč s.p., Ul. Kozjanskega odreda 55,
3230 Šentjur, tel.: 03/749 14 80

**ZA NAKUPE,
KI SE SPLAČAJO!**

- osvežilne pijače
- sladoledi

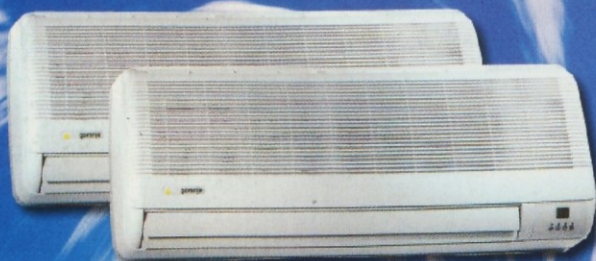
Po pravo poletno osvežitev v trgovino Wihar!

GRADBENIŠTVO, TRGOVINA, STORITVE

Elbatrade d.o.o.

ANTON KOŽELJ,
Ljubljanska cesta 26,
3230 Šentjur

tel.: 03/ 749 21 51
fax.: 03/ 749 21 50
gsm: 041/ 771 151

- KLIMATSKE NAPRAVE
- TOPLOTNE ČRPALKE
- OGREVANJE NA:
 - PLIN,
 - OLJE
 - BIOMASO

ELBATRADE - KO POLETNA VROČINA NI VEČ PROBLEM

**TURISTIČNA
AGENCIJA
BARACUDA**

Drofenikova 15, 3230 Šentjur - Center Selšč
tel: 03 746 46 66, fax: 03 746 46 72, gsm: 051 698 600
e-mail: baracuda.carmen@siol.net, baracuda.iztok@siol.net

BARACUDIN HIT

HRVAŠKA - UMAG

TUNIZIJA - DJERBA

App Sol Polynesia

Hotel Mariqueen

najem za 7 dni

polpenzion za 7 dni od

od 321 EUR

359 EUR +taxe

VESELIMO SE VAŠEGA OBISKA!

REZERVIRAJTE SVOJE SANJSKE POČITNICE
ALI POTOVANJE V ŠENTJURJU!